

Република Србија
ВИШИ СУД У СМЕДЕРЕВУ
К. 24/10

Датум: 07.03.2011. године
Смедерско

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Смедереву, у већу састављеном од петоро судија: Горана Младеновића, као председника већа, Драгослава Милановића, као сталног судије и судија поротника Анкице Максимовић, Славице Кнежевић, Николе Јавић, са записничарем Гајић Мирјана, у кривичном предмету окр. А А, из Београда, Ул. број, чији је постављени бранилац Тасовац Владета, адвокат из Смедерева, окр. А А, из Београда, Ул. број, чији су изабрани браниоци Јасмина Којић-Павловић и Јован М. Павловић, обоје из Београда, ул. прат, окр. Е И из Смедерева, Ул. чији је постављени бранилац адв. Јелена Поповић, адвокат из Смедерева и окр. И И из Београда, Ул. чији је постављени бранилац Милан Недељковић, адвокат из Смедерева, по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Смедереву Кт. 54/09 од 06.08.2009. године, коју оптужницу заступа заменик Вишег јавног тужиоца у Смедереву Александар Кузмановић, по одржаном и закљученом усменом, главном и јавном претресу на дан 07.03.2011. године, донео у присуству странака, бранилаца окривљених и пуномоћника оптужене, а дана 10.03.2011. године у присуству странка пуномоћника оптужене, објавио следећу

ПРЕСУДУ

1. Окр. А А, запис. Б, из Београда, Ул. рођен године у Београду, од оца и мајке, Рок, без зашмача, разведен, отац четворо деце а једно је малолетно старости 15 година, писмен, завршио шест разреда ОШ, војни рок одслужено 1990. године у Скопљу, води се у ВЕ, без запослења, ради за дневницу од 15 до 20 еура, не поседује непокретну имовину,

неосуђиван, није у току поступак за друго кривично дело, са личним бројем , у притвору од 02.06.2009.године.

2.Окр.А А звани „А“, из Борче, ул. , рођен . године у Београду, од оца и мајке , дев. , Ром, држављанин РС, радник, разведен, отац једног малолетног детета старости 9 година, писмен, завршио три разреда ОШ, војни рок није служио, води се у ВЕ Београд, незапослен и не поседује непокретну имовину, издржава се од повременог рада са месечном зарадом од 20.000,00 динара, осуђиван пресудом Окружног суда Београд К.769/04 због кривичног дела из чл.169.став 2. ОКЗ на условну осуду са утврђеном казном затвора од 6 месеци и временом проверавања од једне године, пресудом Четвртог Општинског суда у Београду К.574/04 од 30.11.2005.године због кривичног дела из чл.53.став 1. КЗ РС на условну осуду са утврђеном казном затвора у трајању од 6 месеци и временом проверавања од једне године, пресудом Петог Општинског суда у Београду К.408/06 од 19.9.2006.године, због кривичног дела из чл.204.став 1. КЗ на казну затвора у трајању од једне године, са личним бројем , у притвору од 20.7.2009.године.

3.Окр.Е И звани „Н“, из Смедерева, ул. , рођен . године од оца и мајке , Ром, без запимања, ожењен, отац четворо малолетне деце старости 10, 9, 6 и 2 године, без школе, војни рок није одслужио, незапослен, без непокретне имовине, издржава се од повременог рада на физичким пословима за дневницу од 1.400,00 динара, осуђиван пресудом Општинског суда Смедерево Кж.65/05 од 11.03.2005.године, због крив.дела из чл.173. ст.1. КЗ РС на условну осуду са утврђеном казном затвора у трајању од једног месеца и времена проверавања у трајању од једне године, пресуда брисана, лични број , у притвору од 02.06.2009.године.

4.Окр.И И звани Ц из Обче, , рођен . године у Београду, од оца и мајке , Ром, без запослења, отац троје деце, двоје су малолетни и стари 13 и 4 године, писмен, завршио 8 разреда ОШ, војни рок одслужио 1978 у Пули, незапослен и не поседује непокретну имовину, издржава се од сезонског рада са зарадом од 8.000,00 динара на месечном нивоу, осуђиван пресудом Првог Општинског суда у Београду К.1342/81 од 25.9.1981.године, због кривичног дела из чл.184.став 2.КЗ РС на условну осуду са утврђеном казном затвора у трајању од два месеца и временом проверавања од једне године-пресуда брисана, пресудом Првог Општинског суда у Београду К.284/84 од 18.06.1985.године због кривичног дела из члана 220.став 2. КЗ РС и члана 53.став 1. КЗ РС на казну затвора у трајању од 10 месеци-пресуда брисана, пресудом Првог Општинског суда у Београду К.52/90 од 11.9.1990.године због кривичног дела из чл.174.став 2. КЗ РС на почвату казну у износу од 2.000,00 динара-пресуда брисана, те пресудом Првог Општинског суда у Београду К.1772/98 од 16.12.1998.године због кривичног дела из чл.56.став 1. КЗ РС на условну осуду са утврђеном казном затвора у трајању од 3 месеца и временом проверавања од једне године, пресуда брисана, са ЛМБГ , у притвору од 04.06.2009.године.

КРИВИ СУ:

Зато што су:

1. Окривљени А А и окривљени Е И

Дана 11.05.2009. године у Смедереву, као више лица, употребом силе и претње, принудили на обљубу оштећену из , на нарочито понижавајући начин, при чему су били урачуњиви, свесни свога дела и његове забрањености, на тај начин што је окривљени А у поподневним часовима случајно сreo оштећену у близини аутобуске станице у Смедереву, започео са њом разговор и у циљу успостављања поверења био према оштећеној љубазан, купио јој пљескавину и кока-колу, а затим и пиво, које је нудио да пије оштећеној, питао је да се забављају, а све у намери да је на прелазу одведе у Смедеревску Тврђаву, те кад је оштећена видела да окривљени А има намеру да над њом изврши обљубу покушала је да побегне али ју је А густигао, ухватио за руку и уз речи „јебем ти семе и племе“ одвукао до капије Малог града у Тврђави, ударио ливцом длана у пределу врата и употребом силе скинуо јој панталоне и гаћице, те у стојећем положају извршио обљубу оштећене тако што јој је подигао ногу и својим полним органом продрао у полни орган оштећене, иако је тада оштећена имала менструални циклус, те је након петнаестак минута ејакулирао ван вагине оштећене, те после обљубе окривљени А А позвао је окривљеног Е И који је дошао и купио пиво, па су након тога заједно терали оштећену да пије пиво и чекали да падне мрак, како би несметано отишли до куће окривљеног Е , те око 23,30 часова, упутили се ка кући окривљеног Е , која се налазила у насељу „Кривак“ у Смедереву, дошли до куће и ушли у једну од соба, где су оштећену свукли голу, каншевицама везали руке и ноге и прво је обљубу извршио окривљени А , а после и окривљени Е , иако оштећена то није хтела да учини и опирала се, а окривљени Е је ударио шамарима у пределу лица, а затим, док је окривљени А држао за руке оштећену, извршио насилну обљубу, те су у току ноћи, па до јутарњих часова, до пет ујутру, у укупно пет наврата, наизменично насилно обљубили оштећену, иако је оштећена због болова које је осећала и непрестаног крварења због менструалног циклуса, молила окривљене да престану, али се они на то нису обазирали, доносили су неке пешкире, а након тога окривљени Е И донео јој је ствари своје супруге, и то панталоне и мајицу, да се пресвуче, при чему су обојица окривљени били свесни свога дела и хтели његово извршење.

-чиме су учинили продужено кривично дело силовања из члана 178. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика.

2. Окривљени А А А А и И И

У току маја месеца 2009. године, у Смедереву, Београду и Костојцу, као организована група, урачуњиви и свесни да је то забрањено, силом и претњом, злоупотребом односа зависности и тешких прилика у којима се нашла оштећена

, задржавањем њених личних исправа - личне карте и здравствене книжице, примамњем новца, пребацивањем, скривањем и држањем закључане општење, у циљу проституције и у циљу њене даље продаје, при чему су били урачуњљиви, свесни свога дела и његове забрањености, на тај начин што је: окривљени А и А после извршеног кривичног дела силовања над општењем ; у току сутрашњег дана, ступио у контакт са њему познатим лицима које је обавестио да има неку проститутку, те да дођу око 5 часова из аутобуске станице, како би имали сексуалне односе са општењем, те када је општења схватила да окривљени А жели да је натера да се проституише, успротивила се, међутим окривљени А ју је ударио у пределу лица, а затим натерао да пије ракију, држећи јој руке иза леђа, те је потом одвео до аутобуске станице у Смедереву, где је већ чекало пет мушараца од који је један био старији од тридесет година, те иако се општења противила, један од њих ју је силом узео за руку, одвукао на скривено место у Тврђави, где је извршио обљубу, вратио општењу до аутобуске станице, што се поновило још у четири наврата, а свако од непознатих лица, дало је окривљеном А по 500,00 динара, општења након овога није могла да хода и једва је ушла у аутобус, променили су више превоза, а када су дошли до Борче, окривљени А одвео ју је до њему познатог лица, који је био ћелав и имао троје деце, општењу натерао да пуши цигарету у којој се налазила марихуана, да ушмркне неки беличасти прах од кога је општења имала привиђења, а дали су јој и неку ињекцију у руку, све се то дешавало у просторији налик на гаражу, чија је унутрашњост била осветљена наизменичним светлима у боји, у којој је постојао и билијар сто, а општењу је закључао у посебну просторију без дневног светла, у којој се налазио телевизор и шипорет, општењу скоро да уопште није давао храну, иста је могла само да скува кафу, те након тога доводио у ту просторију у току наредних дана, укупно шест мушараца, који су са општењем имали сексуалне односе, у просеку од тридесетак минута, и од истих узимао новац у непознатом износу, а да један сексуални однос који је трајао од 11 до 5 ујутру, окривљени А добио је 3.000,00 динара, тек на крају окривљени А заједно са њему познатим лицем, донели су беличасти прах у целофану, натерали општењу да исти ушмркче, после чега је окривљени А општењу одвео у кућу својих родитеља, натерао општењу да се претстави као ; после чега је окривљени А и А претресао њену ташну, узео јој личну карту и здравствену книжицу, преко супруге поручио да не размишља о бекству, јер одатле може једино у затвор, такође је окривљени А претио општењеној пиштољем, наклањао јој пиштољ на груди и слепоочницу, а у једном наврату је истукао и каишем, на којем је била утиснута змија, после чега је наредио својој супрузи да општењеној офарба косу у црно и депилира обрве, како је не би препознали за даљу продају, а заједно са окривљеним А , договорно се да општењу продају у Костолцу за 500 еура након чега су се окривљени А и А и А договорили са окривљеним И и И , да општењу даље продају у Костолцу за 500 еура и општењеној саопштили да ће је представити као сестру која је разведена, а када буду узели новац, да она после неколико дана побегне од лица где је буду продали, да ће је чекати на договорено место и поново вратити назад како би нашли новог купца, на основу ког договора су одвели општењу у кућу окривљеног И и И у Овчи и тада је окривљени И и И позвао свог шурака И З из Костолаца и тражио од њега да нађе заинтересована лица за продају општење коју је представио као сестру окривљеног А и А , после чега је И З ступио у контакт са својим комшијом С. И и истог питао да ли жели да купи једну девојку из Борче за његовог нежењеног сина, да је она из добре породице и рекао да за ту девојку

тражи 800 еура, након чега је окривљени А А непосредно ступио у контакт са сведоком С И и договорили су се да плати 500 еура за општећу, након чега су окривљени А А и окривљени И И возилом марке „BMW“ 525, зелене боје одвезли општећу до Костошца, а у току пута окривљени А А је у сервису за продају мобилних телефона „VIP“ у Београду, зауставио возило, од општеће узео њену личну карту рег.броја , издате у Великој Плани, а затим је на основу података из личне карте општеће и са личном картом, купио мобилни телефон марке „Нокиа“, са картицом , за коју је окривљени А А дао 14.000,00 динара, док је остатак новца треба да дође на наплату на кућну адресу општеће, који телефон је задржао за себе; као и личну карту и здравствену књижицу општеће регистарског броја , а након доласка у Костолац, паркирали су возило испред спортске хале и таксијем отишли до куће сведока С И , представили општећу као сестру окривљеног А А и међусобно се упознали, по ромском обичају један другом дали шећер и волу, изљубили и честитали, те је сведок С И предао окривљеном А А новац у износу од 500 еура, а окривљени А А је на силу повукао општећу да је пољуби у образ како би изгледало да јој је брат, шапнуо на уво да ће јој набавити стан - „гајбу“, како би били даље у контакту и да постане права проститутка, а предао јој и један телефон марке „Сименс“ на преклоп, са картицом 062 за сада непознатог броја, те је након свега тога, окривљени А А и окривљени И И , вратили су се таксијем до возила „BMW“ 525, а наведеним возилом поново се вратили за Борчу, новац поделили, а након тога општећена, која је наведене ноћи преспавала са сведоком И Е , у истој соби, налазила се још неколико дана у породичној кући у улици број - у Костоцу, за које време су јој окривљени А А и окривљени А А , у више наврата позивали телефоном, говорећи да мора да се врати, након чега се општећена пожалила сведоку С И и рекла му да има живе родитеље, саопштила му право име и презиме, навела да су је осумњичени мучили, сексуално експлоатисали, и тукли, те рекла сведоку Б И , да извади дотадашњу картицу из њеног мобилног телефона и уништи, што је сведок и учинио и општећеној купио нову картицу са бројем , након чега је сведок С И после свих наведених сазнања са својим синовима и супругом, одвео општећу дана 22.05.2009.године, код њених родитеља у , а након тога се уз дозволу својих родитеља привремено вратила код сведока Е И , а касније отишла на дећење у Велику Плану, при чему су сви окривљени били свесни свога дела и његово извршење хтели, у намери добијања противправне имовинске користи,

-чиме су учинили кривично дело трговина људима из члана 388. став 6. у вези става 1. Кривичног законика.

Суд на основу одредби чл.1, 2, 4, 42, 43, 44, 45, 54, 60, 63, те одредби чл.178.став 3. у вези става 1., а у вези чл.61. и одредби члана 388.ств 6. у вези става 1.КЗ и одредби чл.356.ЗКП,

окривљеном А А утврђује казне затвора за:

-кривично дело из става један изреке пресуде у трајању од три године,

-за кривично дело из става два изреке пресуде казну затвора у трајању од пет година, па

ОСУЂУЈЕ

Окривљеног А А на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година, која казна се има рачунати од дана када ступи на издржавање такве казне, а у коју казну се има урачунати време проведено у притвору од 02.06.2009. године, па надаље.

Окривљеног А А на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, која казна се има рачунати од дана када ступи на издржавање исте, а у коју казну се има урачунати време проведено у притвору од 20.07.2009. године, па надаље.

Окривљеног И Е на казну затвора у трајању од 3 (три) године, која казна се има рачунати од дана када ступи на издржавање такве казне, а у коју казну се има урачунати време проведено у притвору од 02.06.2009. године, па надаље.

Окривљеног И И на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, која казна се има рачунати од дана када ступи на издржавање исте, а у коју казну се има урачунати време проведено у притвору, и то почев од 04.06.2009. године, па надаље.

На име трошкова кривичног поступка обавезује се окривљени А А да овоме суду плати износ од 168.625,00 динара, окривљени И Е износ од 32.500,00 динара, окривљени И И износ од 236.000,00 динара, сви окривљени солидарно да плате износ од 20.000,00 динара, те сваки од окривљених на име паушала износ од по 8.000,00 динара, све ово у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, а под претњом принудног извршења.

Обавезују се сви окривљени да оштећеној на име трошкова кривичног поступка солидарно плате износ од 49.750,00 динара, у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, а под претњом принудног извршења.

Оштећена
упућује на парницу.

се ради остваривања имовинско-правног захтева

Образложење

Окружно јавно тужилаштво у Смедереву је оптужницом Кт. 54/09 од 06.08.2009. године окривљеном А А и Е И ставило на терет продужено кривично дело силовања из члана 178. став 3. у вези става 1. у вези са чланом 61. КЗ,

окривљенима А А , А А и И И на терет кривично дело трговине људима из члана 388. став 6. у вези става 1. КЗ. Заступник оптужнице је остао при истој до закључања главног претреса.

У току поступка суд је извео потребне и предложене доказе, сваки изведени доказ засебно и све скупа савесно и брижљиво ценито у смислу одредби члана 17. и 352. ЗКП и одлучио као у изреци пресуде налазећи да су се за то у конкретном случају стекли сви потребни законски разлози.

Окривљени А А дајући своју одбрану пред истражним судијом је навео да продужено кривично дело силовања није учинио према оштећеној није применио, ни употребавао, силу озбиљне претње, те да није учинио ни друго кривично дело које му се ставља на терет. Брани се тако да је његова намера била да помогне оштећеној да стекне породицу, да није учествовао у било каквој продаји оштећене и да он не зна да је стечена корист у износу од 500 еура. Наводи да је био ожењен, да има четворо деце, једино пунолетно, да је до почетка 2009. године живео у Немачкој, где му је изице породица, а разлог његовог доласка у Београд је тај што се посвађао са супругом коју је напустио. Објаснио је да је за Немачку отишао 1999. године као избеглица и све време у Немачкој су живели од помоћи коју су добијали од немачких власти. Истиче да је 11.05.2009. године одлучио да посети своју сестру која живи у Смедереву у насељу да је у Смедерево дошао аутобусом око 16 часова, а пре тога 15 година није долазио за Смедерево, наводећи да је свом зету телефоном најавио долазак и са њиме договорио да га овај чека на аутобуској станици, где није дошао, па је кренуо према насељу и када се приближио је видео девојку ромске националности коју је питао да ли зна где је насеље Кривак, да му је одговорила да не зна и њега пита где се налази железничка станица. Тако су започели разговор када се појавио његов зет. С који је требало да га одведе кући, с тим што пре овога се оштећена представила као да му је она била симпатична и на неки начин му показивала да је он њој драг и занимљив, па у наиласку зета му је показало знак да га остави неко време, да може да оде кући, а он ће касније доћи сам, што је зет разумео. Истиче да му је рекла да је гладна, па су пошли према аутобуској станици и на једном киоску купили пилскавицу и кока-колу њој, себи два пива, па су на њен предлог кренули према тврђави, уз пут седели на неке клупе, да је било доста пролазника у тврђави, да су у разговору почели да се љубе, да су хтели да обиђу тврђаву, па је узео две карте, да су тврђаву обишли, а затим се вратили и имали сексуалне односе. Наводи да им је прво намера била да то учине на клупи у тврђави, али је ту било пролазника, па су одлучили да то учине на неком скровитом месту, да зна да су обоје прескочили неку металну ограду и у једном делу тврђаве где није било никог су имали сексуални однос који је трајао 5 до 10 минута, објашњавајући да се оштећена сама скинула, да је имала фармернице до испод колена, да он том приликом није ејакулирао у њену вагину већ је свој полни орган извадио из њене вагине и у трави ејакулирао. Дале наводи да је тада већ пао мрак, па је из тврђаве позвао свог друга Е који живи у Криваку и рекао му да дође и да га сачека на аутобуској станици, где су се и среди и њему оштећену представио као да су се пешнице упутили према Криваку, долажући да је знао да је Е сам, па по доласку његовој кући су вечерали оно што је он купио уз пут. За време вечере, наводи окривљени, је додиривао оштећену, што је видео и Е и после вечере су отишли у једну од соба Е куће, која има два оштећена и ту имали нормални сексуални однос. Навео је да док су седели код Е га је оштећена љубила,

грлила и после toga отишли у собу где су имали сексуални однос, а након toga се враћају у дневну собу где их је чекао Е. Окривљени наводи да је и овог пута ејакулирао ван вагине. У поновном друштву са Е, овај окривљени наводи, да се оштећена мало слободније понашала тако да је додиривала Е, те је он на неки начин њему дозволио да и он има сексуалне односе са њом, па њих двоје одлазе у собу где су претходно били оштећена и он, и Е је имао сексуалне односе са оштећеном, те да се њих двоје враћају после неких 10 до 15 минута. Окривљени је навео да је оштећена том приликом објашњавала како је дошла и како се нашла у Смедереву, испричала је да је неког стопирала, а да је неки дебели човек њу одвезао у шуму, да су имали сексуални однос и да јој је за то платио 100,00 динара да купи цигарете. Окривљени наводи да су након овог разговора отишли да спавају, он са у једној соби, а Е у дневној, да је Е рекао да ће рано изјутра ићи на посао и да ће доћи око 11-12 сати, за то време су остали у његовој кући и за то време са оштећеном још једанпут имао сексуални однос на описани начин без икакве присиле и малтретирања, а након toga је око 12-13 сати отишао код своје сестре у близини куће Е, сестри укратко испричао да је дошао са неком девојком и замолио је да му да нешто од хране, наводећи да за време док је изашао из куће Е кућу није закључавао, нити врата од собе, све је било откључано, те када се вратио од сестре су ручали и око 18 сати је дошао Е са посла, након чега Е није имао сексуалне односе са оштећеном; из разлога што је он мало и заволео, те да Е на томе није ни insistирао. Наводи да су ту ноћ такође преспавали код Е, а сутрадан, трећег дана зна да Е није радио и да су понодне провели скупа сво троје шетајући трљавом, да је било доста пролазника и никакве присиле и малтретирања од његове стране и стране Е није било, да зна да су се договорили да треба да оду за Београд, али да ни један ни други нису имали новца. Окривљени истиче да је оштећеној рекао, што је и она сама видела, да је последњих 20 еура дао Е на зајам, те да оштећена њему рекла да ће новац обезбедити тако што ће се „јевати за паре“, чему се није успротивио. Окривљени истиче да је на релацији од железничке станице према трљави и у трљави оштећена тражила новце, да сигурно зна да је имала сексуалне односе са неким младим људима, мисли да их је било двојица, ромске националности и да је сакупила 800-900 динара, што им је било довољно да куће карте и оду за Београд. По доласку у Београд, окривљени наводи, отишли су код куће његових родитеља где има оца и мајку, сестрића који има такође малолетну децу и супругу и њима представио као своју девојку. Објаснио је да је пре toga срео једног комшију и рекао му да јави његовом оцу и да га пита да ли да доведе такву (?!) девојку и да са њом буде сам у соби, те је добио повратну информацију да може да дође у кућу, што је и учинио и њима у кући објаснио да је оштећену упознао у Смедереву, да су његови родитељи све то прихватили и заједно са оштећеном у кући својих родитеља био 5-6 дана, за које време су спавао у једној од приземних соба, да су у приземљу сви они. За то време наводи окривљени да су излазили заједно, да је некада сама одлазила до продавнице, да је некада била у друштву са девојчицом његовог сестрића А, па након 5-6 дана га је позвао отац када није била ту и скренуо му пажњу да она није за њега, да је пуно млађа од њега и да би требало да она оде својој кући, те након toga оштећени питао одакле је, кога има, да ли су живи родитељи, на шта му је одговорила да је из околине, да су јој родитељи разведени и час је код једног, а час код другог, да не жели да оде код њих, већ да жели да буде са њим, на шта је он одговорио да му родитељи не дозвољавају, па јој је предложио да би она требала да се уда за неког, предложио јој да јој помогне у тој удаји, па је рекао А свом сестрићу шта је одлучио; на шта је он

одговорио да ће му, у томе помоћи, јер има пријатеља „Ц“ којег познаје и он. Окривљени наводи да је „Ц“ требао да пронађе неку породицу где би отишла, па су А и он отишли код „Ц“ и у том разговору се договорили да се уда, да је тај разговор слушала и она и на то пристала, али да не зна тачно кога је „Ц“ позвао из своје куће телефоном, али да зна да је постигао договор са својим познаницима из Костолца да тамо удају, те пошто је она пристала, зна да су те вечери пошли у правцу Костолца, „Ц“ и А који их је возио својим возилом „БМВ“ и он пошао са њима до Борче, где остаје, а ови су наставили пут. Навео је да тада није имала мобилни телефон, а А и „Ц“ када су се вратили из Костолца су му рекли само да су нашли неку породицу где је она остала, да му А није спомињао да је узимао неки новац, нити да је добио неки новац, да њему није дао част од тог новца. Поновио је тврђу да никакве повреде оштећеној никада није нанео, није оспорио околност да су имали добровољне односе више пута и у тврђави и код куће Е и код његове куће у Београду. Окривљени наводи да је оштећена менструацију добила оног када када је био код сестре, где је била и она, да су се ту задржали 2 до 3 минута јер је тада добила менструацију па су због тога брзо отишли Е кући, да је оштећена позвала његову сестричину и питала да ли има да јој позајми вагу, да јој је Е дао неке жешине ствари, панталоне, мајце, у којим стварима је отишла за Београд, да јој је у Београду и његова синаја позајмила неку њену гардеробу, да је њена синаја оштећену офарбала, дотерала, нишчупала обрве и тако је улепшала без његовог знања, без да је имао намеру да тиме може да је боље и за већу цену прода. Објаснио је да су врата и његова кућа увек били отворени, да су шетали заједно, да су преко ноћи спавали у соби у којој су били његов отац и мајка, али у засебним креветима, те да је са могао да има нигтиме односе само преко дана и то на спратном незавршеном делу куће, а дешавао се да су одлазили од куће и негде где није било пролазника искористили би неко место где не би били виђени, па су имали нигтиме односе, те да је у свим тим ситуацијама увек свој полни орган вадио из вагине и „свршавао поред ње“. За своје разлоге доласка за Смедерево је навео да се обратио Е који је радио код неког човека за дневницу од 15 еура па је и он хтео да ради за дневницу, разлог је био и тај што је тог дана требало да буде помени мајци његовог зета. Као разлог повратка за Београд је навео тај што је закључио да за њега нема посла, јер и Е није имао целодневни ангажовање. Истиче да пре поласка за Београд се није чуо са својим сестрићем А.

Међутим, окривљени А А је на главном претресу навео да није знао да се оштећена продала у Костолцу и да није знао да чланови породице Е ису код куће, да то сазнаје тек када је дошао код њега на аутобуску станицу. На главном претресу је објаснио да је оштећена говорила да жели да има дом и децу, те по доласку кући је питао сестрића А да ли зна неког човека који има сина за женидбу да би се оштећена удала, да је сестрића питао да га одведе до И И, што је и учинио и њих двојица одлазе код њега, а оштећена је остала код његове куће, да је И питао исто што и сестрића, па је И одмах позвао свог шурака и то му предложио. Навео је да је сутрадан са сестрићем и оштећеном поново отишао код И који је питао оштећену колико година има и како се зове, на шта је одговорила да има 20 година и да се зове и да жели да се уда, те да је И узео мобилни телефон са којег је оскренуо неки број, представио се и ушао у другу просторију, а њих троје остали сами, без њега, па на 2 до 3 минута после тога И долази код њих и каже им да има добра породица за женидбу сина, да ће ти људи дати оно што се носи, мислило се на трошкове одласка за

Костолац, да ће бити части онемо ко буде возио. Тада је као свој разлог останка код куће родитеља навео да му је било непријатно да иде и да се тим људима појави на очи; а имао је сексуалне односе са оштећеном, да се касније његовој кући вратио сам А. А. да се тек сутрадан срећу и тада му сестрић каже да је оштећена остала у Костољцу, а у вези обећане части А. му ништа не каже и ништа га не пита. На главном претресу је појаснио и то да је Е. позвао после првог сексуалног односа са оштећеном. Објаснио је да у Смедерево долази са 30 еура, да се са Е. након сусрета са њима у граду задржавају од 19 до 23 сати. Навео је да га је било срамота да оде код сестре и зета, јер је попио и истакао „како да идем са девојком, а обичај је код нас да када се прави ручак у тим приликама и када се иде на гробљу иду само мушкарци“. Навео је да се противно томе да оштећена има сексуалне односе са непознатим мушкарцима, да би на тај начин прикупили новце за Београд, прецизирао је да је 14.05. изјутра са оштећеном кренуо за Београд. Објаснио је да А. има презиме његове сестре која није венчана са мужем, да је он из Немачке дошао 25.02.2009. године, да је А. рекао за оштећену да је и А. њу ценио као да му је супруга, да паре које су добијене су добијене за вођњу и за част и да је то било први пут да њих тројица - А. и И. и он удају некога. Истакао је да је код њих Рома обичај да се при женидби части, да је он своју жену пре 20 година платио 80 милиона динара. Као разлог супротности његове одбране да је у истрази навео да се није противио да оштећена има сексуалне односе са непознатим мушкарцима, а на главном претресу да се противио томе, је навео свађу тужиоца и инспектора у вези неке тачке која ће бити, те и то што је био гладан, јер од 7 сати изјутра па до 5 сати поподне није ништа јео.

Окривљени А. А. на свом саслушању пред истражним судијом је навео да зна да је његов ујак А. А. крајем маја 2009. године требао да дође за Смедерево, зна да је отишао у Смедерево и да се вратио после 3 или 4 дана и тада га је упознао са својом девојком коју је представио као, коју су сви они у кући прихватили као снају, а он као ујну. Објаснио је да је користио собу са женом и ћерком, а баба и деда, родитељи А. А. и А. су били у другој соби, те да је у заједници са њима била 5 до 6 дана, са његовим ујаком се слагала, са његовом супругом одлазила до оближње продавнице, те да су тих дана били позвани као гости за свадбу па када су се вратили, на дан или два, га је ујак замолио да његову супругу пребаци до Костољца, што је без говора и прихватио, не размисљајући због чега оштећена треба да оде за Костолац. Објаснио је да је тог поподнева код њих у гостима био И. И. звањ „Ц.“, а му није био познат разлог због чега и он треба да пође са њим и оштећеном до Костољца, да је уствари мислио да иде да би се видео са својим шураком. Истиче да на путу на Костолац у ауто су оштећена и он причали у вези мобилних телефона, да је оштећеној предочио могућност набавке мобилног телефона и предложио да јој да свој мобилни телефон, а она уколико има личну карту да купи новији телефон уз његову обавезу учешћа, те су саратили у продавницу мобилних телефона, заједно су ушли и он одabraо телефон марке „Нокиа“ доплатио испуних 14.000,00 динара, а остатак новца од 15-ак хиљада требало је да доплати оштећена, те да су се вратили и сели у возило марке „BMW“, кренули према Костољцу и више нису имали неких пауза. Истакао је да су стигли код неке породице, да зна да су стигли код „Ц.“ шурака З. да тада није било речи о удаји, да тада није упознао никога и никоме те вечери оштећену није представљао као своју сестру која је раније била удата, нити је ма шта говорио о својим родитељима, те да том приликом никакви обичаји нису били, нити је са оштећеном имао

договор да она у тој породици борави 2 или 3 дана, да му се после јави и да је преузме и да је прода или да учествује у превази трећег лица. Истиче да те вечери нико њему није нудио, нити давао новац нити је разговора са породицом у коју је оштећена дошла, да му нису познати договори окривљеног „Ц“ да није био гост у кући окр. „Ц“ пре поласка, да није тачно да су у Костоцу преседали. По доласку кући из Костоца је А видео и само му рекао да је одвезао до Костоца, да се сутрадан и наредних дана није чуо са И и нити му је машта познато у вези враћања новца и оштећења. Када је ујак лишен слободе, даље наводи овај окривљени, је чуо да га полиција тражи, па се обратио полицији и ангажовао адвоката. Окривљени А А је оспорио да је нудио оштећеној да има сексуалне односе са трећим лицима, да јој је насилно узео здравствену књижицу и личну карту, да је њу његова супруга сређивала да би постигли већу цену. Истиче да није тачно да је за тражио 800 еура, да није тачно да је пристао да је преда за износ од 500 еура, да није тачно да је одвео у страну и рекао да ће је познати за 2 или 3 дана када би она требало да пође са њим и да на исти начин преваром дођу до новца. Окривљени наводи да не зна како се лична карта оштећене нашла у његовој кући, да допушта могућност да је заборављена у колима и да је тако нађена, да у колима све време пута није било речи о продаји оштећене. Том приликом, на саслушању код истражног судије у поступку његовог суочења са окр.И И је навео да све оно што Ц истиче није тачно, да није тачно да је био код њега кући са А и оштећеном, да је тачно да је Ц био код његових бабе и деде, да је са њима био у колима за Костоца, да није тачно да је по доласку у Костоца позвао такси, већ су својим возилом отишли до куће његовог шурака. Тада је навео да није тачно ни то да је Ц дао 350 еура да врати људима из Костоца, јер је све то Ц измислио. Све наведено на овом суочењу окривљени А А је истакао након што је њему окр. И И навео да је окр. А са својим ујаком и оштећеном био код њега кући, да је оштећену представио као сестру и питао га да му помогне да је негде уда, да по доласку у Костоца је паркирао возило код спортске хале, а затим отишли до куће његовог шурака такси возилом, а одмах затим до куће Скендера с којим се договарао, коме је поновио исто што и њему, да је од Скендера добио новац у износу од 500 еура, да након што су се вратили му ништа није дао, а обећао му 50 еура, да су поново отишли до Костоца и окр. А га је чекао код спортске хале, а он, Ц такси отишао до куће његовог шурака и Скендерове куће и предао им сам новац, до његовог возила се вратио таксијем, а за Овчу и Борчу возилом окр. А А.

Међутим, окривљени А А је на главном претресу навео да је његов ујак дошао са једном девојком код њих кући и када су се њих двоје - оштећена и он руководили му је она рекла да се зове , без да је рекла своје право име, а да на 6 до 7 дана ујакова мајка је рекла њему да она није за њега, да је њуно млађа, да га је ујак питао да изнађе могућност да се она уда, након чега су отишли код рођака кога зна као „Ц“, први пут њих двојица - ујак и он, и тамо га пита у вези могућности да се оштећена уда. Окривљени наводи да је „Ц“ причао са својим шураком из Костоца да „Ц“ њему каже да тражи неко место и неке добре људе за добру девојку да се уда, те да ће му шурак то јавити, па их је сутрадан „Ц“ позвао на фиксни телефон и јавно, па код њега, „Ц“ одлазе , његов ујак и он, да за име сазнаје из општинске тек када су отишли код „Ц“ да је он рекао да је изнађао такву прилику у Костоцу, па му „Ц“ каже да ће он, овај окривљени, да вози, на шта је пристао уз питање ко ће да сноси трошкове превоза, наплатне рампе, па је „Ц“ поново позвао те људи и ушао у другу

собоу тако да не зна шта је причао, а када се вратио му је рекао да ће му бити плаћено поводом трошкова путовања. Даље наводи да су од „Ц“ куће сви четворо пошли за Костолац, али је ујак из њему непознатог разлога остао код њихове куће, да су ту сви изашли из возила, он се пресукао и задржао неких 10 до 15 минута, а онда за Костолац крећу „Ц“, оштећена и он. Истиче да су после тога свратили да купе мобилни телефон који је плаћен на начин на који је већ навео. У вези личних докумената истиче да је оштећена сва документа заборавила, да су лична карта, здравствена књижица и документација у вези купљеног телефона били у кутији телефона, а све то у возилу. Наводи да по повратку из Костолаца када је хтео да узме телефон је видео да су ту лична документа оштећена, која документа је унео у своју кућу, без да је имао намеру да то задржава и када је полиција дошла узела је. Објашњава да по доласку у Костолац одлазе код „Ц“ шурака и то такси возилом јер тај део Пожаревца и Костолаца не познаје довољно, да су били на 3 до 4 километра од куће „Ц“ шурака, па се „Ц“ мало збунио па због тога отишли таксијем. Истиче да по доласку људи чији је син требало да се ожени у кућу „Ц“ шурака одлазе њиховој кући, њих троје који су дошли у Костолац и „Ц“ шурак и код тих људи се задржали 10-ак минута, а при поласку од њих им је пожелео срећу са синајком, да су тада и он пружио руку један другоме, без да им се додирују тела, наводећи да су домаћини тражили да остану на вечери, што није могао да прихвати, јер је требало да се врате својој кући, па пошто су одбили позив да остану дужи, је домаћин извадио 500 еура и частио, уз иштивање да је тих 500 еура предао њему, да се ради о једној новчаници за коју се не сећа да ли је била склопљена или расклопљена. Наводи и то да према Београду крећу „Ц“ и он и то такси возилом до свог возила, а надале својим, да сутрадан ујак каже да је све у реду, али му не каже да је добио 500 еура, од којих је за себе узео 150 на име трошкова доласка за Костолац, а остатак од 350 еура дао „Ц“ у току пута, то због тога што је „Ц“ нашао младожењу. Окривљени се брани тако да по доласку у Костолац оштећену није представљао ни на какав начин, да он није учествовао у враћању пара, да ни он ни неко други није тражио новац јер то што је дато је дато на име части. Објаснио је да новчаницу од 500 еура су разменили на бензинској пумпи.

Окривљени Е И саслушан у поступку истраге је навео да окр.

А А познаје 6 до 7 година, да су се упознали у Немачкој, јер је 1993. године као избеглица отишао у Немачку и тамо провео неких 10 година, након чега њега и породицу протерују из Немачке и то 2003. године. Окр. А А познаје као Б и он је оженио женину тетку, те тако да се тако познају, те да се не сећа тачно датума, али мисли да је то било 12.05.2009. године када је сестра Б која живи у његовом комшилуку донела свој мобилни телефон и он разговарао са Б у вези посла, те је њему рекао да дође па ће да виде за посао, те да је тај разговор био пре наведеног датума неких пар дана. Већио за тај дан анови да је дошао са посла и да га је на његов број телефона

позвао са броја чије су последње три цифре 599 или 559, да га тада позвао око 18-18,30 сати и каже му да дође до аутобуске станице, што је и учинио и тамо Б затекао у друштву са једном девојком, са којом га је упознао и ту девојку му је представио као његову, наводећи да мисли да се звала . Окривљени наводи да му је том приликом Б рекао да је упознао на улици, да је њему тада нешто било сумњиво и није одмах хтео да их позове својој кући, па је покушао да мало одуговлачи, отишао је да купи флапу пива од 2 литра и 1 од кока-коле, сви су отишли из аутобуске станице, где је из флаше кока-коле одлио неку количину и из те флаше сипао пиво, што је учинио јер је оштећена

тражила да пије пиво, а он је хтео на тај начин да алкохол ублажи, те да су за овим отишли у правцу тврђаве где су седели и били до око 23,30 сати, након тога су кренули према његовој кући, а уз пут га је општењена држала испод руке јер се жалила да је боли нога. Дале је навео да када су стигли кући су вечерали оно што је Б купио уз пут и након вечере се општењена грлила са Б, да зна да су њих двоје отишли у собу где је био кревет, да су пре тога отворено разговарали до те мере да је општењена предложила да и он спава са њом, да зна да је рекла да неће истовремено да има интимне односе са обојицом, већ појединачно са сваком од њих. Истакао је да су се Б и општењена у његовој соби задржали неких 10 минута, из собе је изашао Б, а је и даље остала у соби, те када је он изашао из те собе, Б му је рекао да оде у собу што је учинио и ту затиче како општењена лежи нага на кревету, са гаћицама на себи, те да је са њом имао интимни однос - нормалан, без икаквог насиља који је трајао неких 15 минута, да је ејакулирао у неком лавору поред кревета, а након тога се враћа општењена и тада је била обучена. Дале наводи окривљени да је за овим ради спавања отишао у собу где су имали интимне односе, а Б и општењена остали у дневној соби где су седели, да је он, овај окривљени изјутра отишао рано на посао и рекао им да ће се вратити око 17 часова, да им каже и то да за случај да оду му оставе кључ од улазних врата у неким патикама. По повратку са посла, окривљени наводи да су ручали и да су отишли код сестре Б, код које су се задржали сви троје неких пола сата, за које време је општењена изашла из те куће и неко време била са девојчицом Б сестре, да су тада икако и чули да је општењена добила менструацију, те је питала да ли имају да јој позајме уложке или вагу, те пошто нису имали, су се брже вратили кући и тада општењеној дао неке ствари његове супруге, па су се договорили да прочетају до тврђаве, а уз пут је општењеној дао новац у износу од 50 динара ради куповине вате или уложака, што је она и учинила. Истиче да су сви троје ушли у простор тврђаве, да је ту био неки продавац са бижутеријом и он њој то купио за 200 динара, наводећи да се ради о наруквизи која се није допала Б. Наводи да док су седели је наишао његов брат Б са својим другарима, са којима кратко разговарају, а затим су они отишли, па након овога он и су на њен предлог отишли у један део тврђаве који је био у мраку како би имали интимне односе, који предлог је прихватио, а Б остао на месту где су и били, те су имали интимне односе у стојећем положају, тако што је скинула панталоне и у том положају имали интимни однос који је трајао неких 15 минута и да је ејакулирао по страни, те да се након овога враћају код Б и враћају кући. Окривљени наводи да је од Б тражио новце да би као домаћин имао за вечеру, па је овај позајмио 20 евра, да по доласку кући око 23,30 часова су вечерали, а затим је направљен исти распоред спавања, без да зна да ли је те ноћи Б имао интимне односе са општењеном, али тврди да никаква сила или претња није била ни од стране њега, ни од Б, да су интимни односи били на предлог и у договору са општењеном. Истиче да трећег дана је отишао на посао и када се вратио није видео Б и општењену. Окривљени И Е је навео да није телефоном са А позивао познанике ромске националности како би имали интимне односе са општењеном, да у томе није учествовао, да два интимна односа која је имао са њоме су била добровољна и уз њен пристанак. Овај окривљени је објаснио да када је Б сазнао да је његова породица у Новом Саду га је питао да ли може да буде његов гост са девојком са којом га је и упознао, што је и дозволио. У вези времена које је провео Б са овим окривљеним, окр. И наводи да док је припокривљени био код њега га је звала његова сестра и

зет, да је био један позив из Београда, али да не зна ко је то звао Б, да не зна ни о чему су разговарали.

Окривљени Е И је на главном претресу поновио одбрану дату пред истражним судијом и тада нагласио да када се нашао у граду са А и оштећеном, па док нису сви троје пошли његовој кући није имао сексуални однос са оштећеном, да је он пошто је дошао у град сазнао да су њих двоје имали сексуалне односе, да зна за једанпут.

Окривљени И И у поступку саслушања код истражног судије је навео да окр. А А и А познаје од раније, да познаје њихове породице, да су и даљи рођаци и да зна да су код њега кући дошли А и А у друштву једне девојке за коју су му објаснили да је то А сестра, да је разлог њиховог доласка тај што су га питали да ли познаје неког ко би хтео да ожени њихову сестру, те се сетио шурака З из Костолаца и тада њега позвао телефоном, објашњавајући му да су код њега његови пријатељи и да има девојка за удају, да његови пријатељи желе да се она уда за добру породицу, па му је З рекао да ће то проверити и позвати га. Даље окривљени наводи да након тога када га је З позвао је дао слушалицу А, да је А разговарао и зна да је за ту девојку тражио 800 еура, напомињући да је А са З комшијом договарао цену, прво 800 еура, а затим З комшија му је рекао да има само 500 еура и да може толико да плати, тако да су се договорили да буде та цена. Окривљени истиче да је том приликом била присутна оштећена, да је слушала разговор, да је била весела тако да ни једног тренутка није могла да примети ни да посумња да је она код њега дошла под притиском Б и А, да је он имао најбољу намеру да помогне оштећеној и својим пријатељима (???). За овим окривљени наводи да су се након овога договорили да пођу и оду за Костолац, да зна да су пошли, да је пошао и он, јер је био тај који је посредовао код шурака З, за којег је знао где му се кућа налази, те на путу за Костолац су свратили до Борче и из аута изашли сво троје, да види да су разговарали оштећена и Б, да се њему чини и на немачком. Наводи да је А отишао да се пресвуче и после краћег времена је дошао, А и оштећена, сели су у његово возило и упутили се пут Костолаца, око 15-16 часова, да зна да је А паркирао возило у центру Костолаца, испред неке хале и мобилним телефоном позвао такси возило, док је на путу из Борче према Београду стао у Београд испред једне продавнице и тада је из возила изашла оштећена, када су се вратили видео је мобилни телефон, што су му показали и рекли да је купљен на основу личне карте, без да зна чије, уствари да зна да је оштећена дала своју личну карту, али да не зна због чега је тај телефон узео А, што га није ни интересовало. У вези позивања такси возила од стране А овај окривљени је објаснио да је А желео да оду ко-господа, а не као гилиптери, те је тако и било и до шурака З отишли такси возилом, да га је З у дворшту чекао са својом породицом и породицом где је требала оштећена да се уда. Наводи да су били задовољни младом, која је требала да буде њихова снаја, А је рекао будућим пријатељима да је то његова сестра, да је раније била удавана, да је разведена, да је и он неко време боравио у Немачкој, па када је дошао на одмор је дошао да помогне својој сестри, оштећеној да је добро уда у неку поштenu и домаћинску породицу. За оштећену наводи да је била весела и он био у уверењу да је направио добро дело, да након свих церемонија и обичаја, последњи је био када се пријатељ са пријатељем, у овом случају са А договорио, пољубили се, почастили шећером, чиме је обичај завршен, а након тога отац младожење С је дао А новчаницу од 500 еура. Истиче да је за овим А позвао такси и тим возилом дошли до спортске хале, а затим до Борче. Истиче

да му је А обећао да ће га частити са 50 еура али није имао ситног новца, те да ће му то дати у наредним данима, да он новац није ни тражио. Даље овај окривљени наводи да га је сутрадан пре подне позвао шурак З из Костолица и испричао да су довели девојку која је била малтретирана, под принудом, да ће довести полицију и да је А рекао истину, да А оштећеног није брат, те да је тада био изненађен, те је отишао код А кући и тражио Б да, обојици рекао да су га излагали и њега и шурака и људе који су оштећену прихватили као младу. На то је Б рекао да га то не интересује, да су то завршили он, овај окривљени и А, да га је тада А саслушао па да би се уверио у то је А пошао код његове супруге која му је све то испричала. Наводи да је А тада рекао да ће му дати само 350 еура, а да ће 150 еура задржати због трошкова путовања, да то овај окривљени врати, и том приликом А пристао да га одвезе до Костолица и да га сачека на истом месту, а овај окривљени отишао код шурака З и дао му 350 еура, шураку рекао да није знао да је оштећена А сестра, да су тада код његовог шурака врло брзо дошли оштећена и сви укућани, да је оштећена пред свима рекла да јој он ништа није урадио и да ништа није крив, па је тражио 50 еура да би имао за повратак за Борчу што му је младожењин отац и дао и он тај новац дао А за трошкове тог путовања. Окривљени је поновио да су код њега кући први пут дошли А и А те вечери са оштећеном, без да су га претходно звали на мобилни телефон броја , јер фиксни телефон нема. Појаснио је да код њега кући цео разговор око удаје оштећене је водио А с тим што истиче да на недељу дана пре овога је у пролазу видео Б са том девојком у аутобусу.

На главном претресу окривљени осим што је поновио напред наведено, је објаснио детаљније о родбичкој вези између њега, А, А и А. Тада је појаснио да је за оштећену када су дошли код њега кући А рекао „наша сестра“, па је по томе закључно да је та особа сестра А. За ту особу је навео да му је лично рекла да хоће да се уда, наглашавајући да су пре тог разговора сви троје - А, А, А и та девојка истовремено дошли код њега, без да су по питању удаје код њега долазили само А, А и А. И тада је поновио овај окривљени да из његове куће А телефоном разговара са својим шураком, тада је појаснио да при поласку за Костолицу су свратили код куће А где се он споречкао са својом женом, па је овај изашао испред куће. Навео је да је у кући била та девојка насмејана и напминкана. Навео је да је обичај код њих рома да се узима мизаз за дете, накит, јер је и он платио своју жену. Истакао је да је плаћена једном новчаницом од 500 еура, коју јесте видео и која је предата А, да не зна у колико сати су пошли из Костолица али када је стигао својој кући је било око 12 сати ноћу, да на том путу од Костолица до Београда је А зауставио возило да би овај окривљени вршио нужду, без да је возач излазио из возила, да му у возилу није показивана новчаница од 500 еура. Навео је да А А није узимао учешћа у разговору са људима из Костолица из његове куће.

На извршеном суочењу између А, А и И, окривљени А је навео да су стали код пумпе „Лика промет“ када је уситнио и окривљеном И дао 350 еура, а за сопствене трошкове задржао 150 еура, што је окр. И оспоравао.

У току доказног поступка суд је преко тумача као сведока испитао И, С, И, Б, И, Н, И, А, А,

А Љ И З, те вештака неуропсихијатра др Мирјану Тирић, те вештака Снежану Ђурић, започео непосредно испитивање на главном претресу опшг. испитио као сведока Ц Ј, у даљем току поступка суд је на основу одредбе чл.337.став 1. тачка 1. ЗКП прочитао исказ оштећене са записника Кио.36/09 од 30.07.2009.године, прочитао потврду о привремено одузетим предметима броја 09 од 28.05.2009.године, записник о претресу стана и других просторија, као и потврду о привремено одузетим предметима од 02.06.2009.године, те потврду о привремено одузетим предметима ознаке Ку.345/09 од 02.06.2009.године, записнике о саслушању И И Ку.345/09 од 1.6.2009.г. А А ознаке Ку.345/09 од 02.06.2009.године, Е И ознаке Ку.345/09 од 02.06.2009.године, листинге одлазно-долазних позива, изводе из КЕ на име окривљених писмени налаз и мишљење вештака од 24.06.2010.године.

Испитан преко тумача као сведок Е И је навео да се сећа догађаја и у вези тога његов отац је дво новац И И, који је довео једну жену са којом је требало да се ожени, без да зна колико је новца његов отац предао, али да зна да јесте нешто предао. Навео је да је новац преузео И И и А А, да се сећа да је предата једна новчаница, да се ради о динарској новчаници. Затим је сведок навео да је видео да је И И новчаницу ставио у џеп, да се иначе он не разуме у новац, али да разликује динаре и евре. Сведок је навео да се А А представља као брат од жене која му је доведена, а И И као друг од те жене, да је она представљена као, али, након што му је суд предочио исказ из истраге је навео да је тачно да је она представљена као Ф И да је дато 500 еура, што је и поновно, уз ишчитавање да су и он, као муж и жена, у његовој кући провели 2 месеца. Сведок је навео и то да је очекивао да ће му доћи жена, да је З преговарао са његовим оцем да има једна жена за удају. Исказ сведока И Е да је новчаницу коју је његов отац дао при његовој женидби у џеп ставио И И, суд оцењује као неистинит, јер други докази указују на то да је предају новчанице св.С И извршио окр.А

Сведок С И је навео да живи у домаћинству са супругом, да имају петоро деце, да млађи син Е није ожењен, да мисли да је 20.маја код њега кући дошао комшија З и рекао му да има једна девојка из добре породице, из Новог Сада, да има брата који живи и ради у иностранству, па му је З предложио да би то била добра прилика да се ожени његов син, те да је све то комшији З поверовао и тада, знајући за њихове обичаје питао колико би то коштало. Сведок наводи да је за овим З познао свог зета Ц и тако сазнао да они траже 1.000 еура, а сведок са своје стране је навео да толико нема новца, да може да позајми највише до 500 еура, колико је спреман да да ако се ради о доброј девојци. За овим сведок наводи да је Ц рекао да брат младе тражи 800 еура, па З поново зове телефоном свог зета и Ц му каже да пристаје на 500 еура. Сведок наводи да су се договорили да сутрадан дођу код њега у Костолоц са снајком, па су тада око 19 сати дошли такси возилом Ц, младић који се представио као младић брат и млада, најпре код З, а затим сви скупа код њега кући, где су се упознали, па се његовом сину допала девојка. Сведок истиче да су ту попричали и да је он разговарао са братом који му је рекао да су младићи родитељи умрли, да она нема никога осим њега, да је из Немачке дошао да би помогао сестри која се зове Ф да се уда, да је сведок поверовао да је све то истина, те након упознавања и чести коју је припремио је Ф. брату

koji se predstavio kao A , dao novčanicu od 500 eura, da je tu novčanicu stavio na sto i svi to videli, bili su prisutni Z , Ц , његови укућани. Сведок наводи да је новчаницу од 500 еура узео А и пре него што је пошао скренуо му пажњу да он, сведок, његовој сестри, а својој будућој снаји треба да купи пуњач за мобилни телефон, јер се наводно телефон испразнио, а како би се чуо са својом сестром, што је обећао А и сутрадан купио пуњач, дао га Ф . Истиче да је она тада почела да плаче и да му прича да човек који је јуче био код њих и који се представио као њен брат, да уствари није њен брат, да она није смела да каже пред њима, рекла је да се зове да има живе родитеље у Новом Селу, да је од ових људи на неки начин застрашена и пристала да дође у њихову породицу, на шта је био изненађен и предложио јој да је врате родитељима. За овим сведок наводи да је са својим сином и отишао у Ново Село, где су их прихватили родитељи и њима све испричала, да су они дали пристанак да се уда за његовог сина, без да су родитељи тражили новце за , да је отац њен рекао да јој је спасао ћерку и да не тражи ништа. Сведок наводи да су се након овога вратили сви за Костолац и З објаснио како је представљена, да је неко уценио и преко З од њега на превару узео 500 еура, те је З позвао свог зета Ц и тражио да се врати 500 еура, те од Ц сазнао да може да се врти 300 еура, а да су 200 еура потрошили као трошкове пута. За овим сведок наводи да је пристао на то па је сутрадан дошао Ц код З и правдао се да није знао да га је његов познаник А преварио. Сведок је објаснио да када је Д дошла са Ц и наводно својим братом А изгледала сасвим нормално, причала са свима њима, и није могао да примети нешто што би указивало на то да је доведена под неком присилом, да од тог закључка долази тек сутрадан када јој је дао пуњач за телефон и рекла му да тај телефон неће да користи јер на тај телефон могу да позову само они који су је довели и да она не жели да има контакт са њима. Сведок С И је и на главном претресу навео да се А представио као А од којег је тражио број телефона и он му дао тај број, без да је на лицу места проверавао тај број. Објаснио је да је традиција код Рома да се врши плаћање при женидби или удаји, да за удају своје три ћери није тражио ништа да му плате, без да је унапред одређени износ који се плаћа у тим ситуацијама, да то може бити и 5000 еура и 10.000 еура, све зависи ко колико има пара. Такође је обичај да наплату врши отац који удаје ћерку, сведок наводи и то да је Ц чуо када се лице њему представило као А . Навео је да није тражио од Д родитеља да му плате, да је хтео да их части са 50 еура али они то нису узели. За време боравка у њиховој кући сведок даље наводи, иста је падала у несвест два до три пута у току једног дана, први пут изјутра када је требало да иду код њених родитеља који су му везано за то рекли да то није епилепсија. Сведок је објаснио да З није видео момент када је дао 500 еура јер се задржао свега 5 минута и након тога отишао својим послом. Овај сведок је оспорио сведока Е , свога сина, да је новац предао Ц и истакао да је новац ставио на сто и да је одатле узело лице које се представило као А .

Исказ овог сведока да је опште у ситуацији када је дошла са Ц и наводно својим братом А , уствари са окр. А А , изгледала сасвим нормално, сам по себи, како овај суд закључује, не указује на то да је у њихову кућу општећена дошла својеволјно и са својим пристанком. Овакав закључак суд изводи из околности, обзиром на то шта је све општећена претходних дана доживљавала од стране окривљених.

Сведок Б И је навео да му је отац рекао да има информацију за девојку из Новог Сада за његовог брата Е и да су у обавези да плате 500 еура, те су сутрадан код њих дошли Ц , З , девојка кој се представила као Ф. и њен брат који се представио као А. Брат је навео да живи у иностранству, да су им родитељи умрли и да жели да уда своју сестру, те пошто се Е допала девојка су одлучили да озваниче пријатељство, тако што је по њиховом обичају брата отац послужно шећером, овај њега исто, затим је отац извадио новчаницу од 500 еура коју је узео брат. Сведок наводи да му је сутрадан отац испричао то што му је навела да младић који се представио као њен брат, није њен брат, да је то нека мафија, да су је на превару довели и да она има породицу у Новом Селу. Надаље је сведок истакао као и његов отац С И , с тим што је на главном претресу навео да при одласку из њихове куће окр: А А , показујући на њега, и су се поздравили у смислу да су се руковали, без да се сећа да су им лица била близу. Везано за своју женидбу сведок је навео да је то учинио са својих 14 година и том приликом платио тадашњих 400 марака своју садашњу жену, јер је то тако код њих. На главном претресу је навео и то да није чуо да се представила као Ф , да не зна због чега је то тако навео у истрази, додајући да је самоук у смислу да се потпише, а да није писмен.

Сведок Н И , супруга И И , је навела да је, са њиме у браку, да су раније били као избеглице у Немачкој и тамо се упознали са А А , али га од тада није виђала, нити је са њима била у контакту. Истакла је да је у мају месецу 2009. године А А дошао код њих у Овчу са пријатељем којег је први пут видела, да су разговарали са њеним супругом Ц и питали да ли може он да нађе неку породицу у коју би се удала А А сестра, да је Ц одговорио да ће се распитати, па је позвао њеног брата З и рекао му да његов пријатељ који је из Немачке има сестру да се уда за неког ко је добар. Сведокиња је навела да је њен супруг тражио као су му Б и А рекли 1000 еура, да је С рекао да може да позајми само 500 еура, да су се договорили да сутрадан код њих у Овчу дођу А и та девојка, што је и било, па је сведокиња чула да је та девојка А А рекла да ће бити удата З дана и да се после тога врати Б А јер га воли. Сведок истиче да су убрзо кренули за Костолац, а када се њен муж вратио кући је рекао да је све добро прошло и да је А узео 500 еура, да сутрадан телефоном јој брат З каже да је у питању превара и да Ц мора да врати 500 еура, што је З рекао директно и Ц , па је он позвао А и рекао му да је С породица сазнала да је у питању превара и да мора да врати све новце. Сведок истиче да су се договорили а и њен супруг рекао С да могу да врате 350 еура, па су А и њен супруг отишли за Костолац и када се отуд вратио, супруг јој каже да је С вратио 300 еура и да му је овај дао 50 еура за трошкове пута. Сведок истиче да је лично хтела да чује и другу страну је отишла за Костолац и девојку питала да ли је њен супруг њу повредио, силовао, а она јој рекла да је није силовао. Међутим, на главном претресу сведок је навела да не зна ко је Б А да зна да је А А , који није долазио код њих. Одмах за овим је навела да је А А долазио у њихову кућу и тражио да муж позове њеног брата З ради удаје девојке, да је тада А А долазио сам, а другог дана код њих долазе сви троје. Истиче да та мала је код њих изгледала нормално - намирњана, дотерана, са црном уплетеном косом, да су се тада задржали 15 минута, за које време је З јавио да могу да дођу, З и Ц разговарају у просторији где су и сви били. Сведокиња је навела да Б А не познаје, након предочавања потврдила је свој исказ из

истраге, где је навела да је та мала пред њом рекла да више воли Б, и руком тада показала на окр. А А

Сведок А А, отац окр. А А, а деда окр. А А је навео да окривљеног И И не познаје, да живи у Борчи са супругом и унуком А А. За сина А А је навео да је дуго живео у Немачкој, да му је тамо остала породица и пошто је он дошао овде је закључио да нешто није у реду, без да су разговарали о томе, али да се сећа да је у мају месецу његов син требало да оде у Смедерево, код његове ћерке, а због тога што је преминула свекра његове ћерке, па да оде и изјави саучешће уместо њих, те је тако и било. Везано за оштећену је навео да се представила као из Смед.Паланке, да јесте раније била удавана, да је у његовој кући била 5 до 6 дана, да је са сином А била гост на некој свадби и зна да је она раније напустила ту свадбу, те када је дошао кући је њу затекао између стола и кауча, на патосу у несвести, након чега је његова супруга Љ обавила разговор са сином и рекла му да то није снаја за њихову кућу и да треба да оде. Навео је, за време док је била у њиховој кући, је А спавао у соби у којој спавају он и супруга, унука, а та девојка је спавала у истој соби на другом кревету. За време боравка у њиховој кући, сведок наводи, она се слободно кретала, ишла је у продавницу. На главном претресу наводи да А А спава у засебној соби, да он нема пиштољ, да га никад није ни имао. Навео је да оштећену познаје као од почетка, а не као, иако је тако навео у истрази.

Сведок Љ А, баба окр. А А, а мајка окр. А А, је навела да за време од 5 до 6 дана када је у кући била А девојка је проценила да она није снајка за њихову кућу, па је сину рекла да је врати, за детаље се није интересовала. На главном претресу осим што је то поновила, навела је и то да А нема оружје - пиштољ, појашњавајући да је А А последњег дана боравка те девојке у њиховој кући када су се вратили са свадбе рекла да је врати, јер је из кесе њених лекова узела таблете и све попила. Сведок је навела да се та девојка представила као или

Сведок И 3 је навео да живи у Костољу са својом породицом, да му је у комшилуку даљи рођак С, те да зна да га је 21. маја позвао телефоном зет И И звани „Ц“ и каже му да је дошао неки пријатељ из иностранства са сетром и да жели да му он помогне да се његова сестра уда за неког чија је породица добра, те да је након овога причао то својој супруги и сетно се Б и С и одлучио да њему предложи, уколико је заинтересован да ожени сина и да се јави његовом зету „Ц“ који су се иначе познавали. За овим сведок наводи да му је С рекао да може да позајми само 500 еура, да се претходно чује са Ц и постигли договор да сутрадан дође Ц, његов друг и његова сестра која је требала да се уда, те да су сутрадан дошли такси возилом и одмах их повео С кући, без да је нешто преговарао и пошто је њих упознао се вратио на свој посао и детаљи му нису познати. Сведок истиче да је сутрадан код њега дошао његов рођак С и рекао му да снајин наводни брат није брат, да је то нека мафија и захтевао је од њега да преко свог зета Ц њему надокнади 500 еура, рекао му да одмах дођу и узму девојку. Далег сведок наводи да је он тражио од ње да врате новац, да одмах дођу и узму девојку, и у том разговору Ц му је навео да је он поверовао да је то сестра његовог другара, да је био у заблуди, да ће му јавити за новац колико може

да спреми, te mu je kasnije javno da može da spremiti 350 eura, a da ће остатак послати преко поште, с тим да 100 еура би били неки његови трошкови, те је ова ова сазнања од Ц св.И 3 пренео С који је пристао на то и сутрадан је Ц дошао код куће овог сведока такси возилом, и С са снајом, супругом и децом долази код њега кући и у његовом присуству Ц му је предао 350 евра, те је том приликом С предложио девојци, те је оштећена да крене са Ц и оде код свог брата, а она је рекла „могу само мртва, ипакко жива“, те је девојка и даље остала у кући С заједно са Е. Сведок наводи и то да је Ц том приликом С дао 50 еура како би се вратио у Борчу. Такав исказ је сведок поновно и на главном претресу, с тим што је појаснио да је из куће С, а након што је њега и његову породицу упознао ове који су дошли са Ц, кренуо после пола десет увече јер је требало да оде у трећу смену.

Сведок је навела да је њој ћерка и да је она живела са њоме, њеним супругом и два малолетна сина. За оштећену је навела да од своје 15-те године је одлазила од куће и да када је први пут отишла се удала за неког Србина из Велике Плана и то је трајало 2 до 3 месеца а да се након тога враћа својој кући јер је родитељи супруга нису прихватили. За овим сведок наводи да је оштећена отишла код младића из Лајковца, да зна да су се упознали на пијаци у Паланци и тамо је била неких 2 до 3 месеца, а када се вратила кући је упознала неког младића из Лесковца и тамо била неких недељу дана када се враћа кући, да би после тих њених излета поново вратила за истог младића и била неко кратко време и поново се враћа кући. Истиче да она као мајка, иако јој је говорила и учила је да то не ваља, није могла да је спречи, а да када је постала пунолетна је имала обичај да је ноћ или две нема код куће. Објаснила је да је у мају месецу 2009. године отишла од куће са намером да заврши нешто у Великој Плани и да од тада па у наредним данима незна шта се са њом дешавало, да је била у очекивању да ће јој се јавити, претпостављајући да се можда поново у неког заљубила, те није реаговала, уз и стицање да су једног дана код ње у кућу дошли људи у друштву са и њу довели, рекли јој да се удала за њиховог сина кога је упознала. Наводи да је тада са ћерком насамо обавила разговор и том приликом јој ћерка објаснила да првог дана када је кренула за Велику Плану је упознала неког у возу, да је тај неко преварио и искористио и да је она дошла у Смедерево где је била на некој раскрсници, без да је знала где се налази и ту неког стопирала, да је тај мушкарац захтевао да има интимне односе са њоме, тражио је да му мастурбира по потном органу и да га задовољава устима, што је и учинила, те након тога тај старији мушкарац је вратио поново до раскрснице и дао јој 100,00 динара. Сведок истиче да јој је оштећена објаснила да је на путу према станици сусрела једног мушкараца којег је питала где се налази железничка станица, да су се упознали, с тим што наводи сведок да по објашњењу оштећене су то Роми који живе у ромском насељу, да су јој предложили да ту преспава, али младић којег је прво упознала је рекао да мора да спава са власником куће јер ће да преспавају без новца, што је она и учинила, да је након тога имала интимне односе и са младићем којег је прво упознала. Сведок истиче да по изјави његове ћерке су сутрадан требали да се врате за Београд и како нису имали новца тај младић јој је предложио да спава са мушкарацем које јој он нађе и од оштећене захтевао да им тражи по 50 еура, да је она пристајала и да се сећа да је имала интимне односе са једином старијим мушкарцем од којег је добијала неке новце, али јој није причала све детаље. Такође је сведоку оштећена навела да је са младићем који јој је обезбедио преноћиште попила пиво и није могла да расуђује, да тај младић по

доласку у Београд је сутрадан представио својим родитељима, да је у Београду упознала породицу тог младића и још једног његовог рођака и да зна да су јој предложили да се уда за неког, те да је договор био да када је удају, у тој породици буде 2 или 3 дана, а након тога да јој они јаве да изађе на договорено место и да то учине неколико пута, како би од скупуљеног новца добили визу и отишли негде у иностранство, односно изнајмили неки стан и доводили јој мушкарце и тако зарађивали новац. Сведок наводи да јој је оштећена испричала да док је била у Београду је тај младић водио по кафитима и тражио момке, људе који би спавали са њом, да је тај младић из Београда њену ћерку ударио неколико пута и после тога је она морала да пристане да спава са непознатим мушкарцем, те да јој је испричала да су једног поподнева кренули из Борче за Костолац и пошто је имала личну карту и здравствену књижицу успут су купили неки мобилни телефон на кредит и да јој је тај младић узео телефон, да су је након тога одвели у Костолац код породице коју је упознала дана кад су дошли код ње у кућу. Наводи да јој је оштећена рекла да је та породица добра, да жели да се врати и да је заволела свог мужа и да се са њим лепо слаже, те је она као мајка била задовољна. Сведокиња је све то поновила и на главном претресу када је и прецизирала да када је од куће за Плану пошла, је она, имала дугачку косу, шатирану, а када је дошла са овим људима из Костолаца је коса била црне боје, без да се сећа да ли исте дужине. Навела је и то да су тада њима није ниједно да тада нешто плати на име тога што је њена ћерка њима снаја. Наводи и то да је први напад њене ћерке имала пре 3-4 године у сулу, те да су се она, овај сведок причали о тим нападима. Сведок је навела и то да је она иначе Ромкиња и да у ситуацијама када се удају кхери од раније је обичај да се врши плаћање, али тога више нема.

Из списка предмета произилази да је суд у више наврата покушао, поштујући начело непосредности, да се непосредно на гл. претресу као сведок испита оштећена.

Ово испитивање је започето, али није и довршено.

На главном претресу оштећена је навела, а након што је уредно упозорена и положила заклетву, да се сећа околности да је сведочила пред истражним судијом али да се садржине тог исказа и сећа и не сећа. Итакла је да се сећа да је срела Б. и да је питао где се налази Мали кривак, а она му рекла да не зна јер се први пут налази у Смедереву, те да су се њих двоје ту спријатељили, јер је он био љубазан према њој, купио јој плескавицу и кока колу, неку карту, без да зна какву и за где, али да је платио у некој тврђави, да је водио насилно да прође на неки плакат где пише „забрањен пролаз“, да је насилно повукао и рекао „пролази“. Навела је да се сећа да је прошла јер је повукао на силу, тако што је узхватио за руку, повукао је до неке тврђаве и насилно је на сексуални однос, што она није хтела, објашњавајући да је скинуо голу на силу, да је радио са њоме шта је хтео, да је врштала и нико је није чуо, али да се даље више ништа не сећа јер је то било пре 3 до 4 године. На том испитивању је навела и то да након што је њене ствари исписао је исте ствари бацио у канту код циганске мале, а да је скинуо голу тамо где је одвео на силу, објашњавајући да јој је окривљени ставио нож на десни бок, да је из неке путне торбе јој дао своју гардеробу да обује, да се не сећа куда је отишли са том његовом гардеробом, али се сећа да када је имао насилни однос са њоме, је имала менструацију и сва јој је одећа била крвава. Везано за ону кока колу је објаснила да је била у лимени, да када ју је окривљени пружио је лименка била отворена, да није имала уобичајен укус, али је она попила све док је пре него што је насилно одвео у тврђаву да је била сва ошамућена као да лети на небу и у тврђави видела само њега. На овом испитивању је навела и то да се

не сећа ко је Ештреф Исмаиловић, али да је Бабуш док су још били у тврђави позвао неког човека којег је ословио по надимку и тада је непосредно испитивање општењем прекинуто. То због стања у коме се она нашла, о чему детаљно сведочи садржина записника о главним претресима којима је приступила општењем. По оцени суда ово је свакако важан разлог за примену одредби чл.337.став 1. тачка 1. ЗКП на основу којег је уз сагласност странака прочитан исказ општењем са записника. Кио.36/09 од 31.07.2009.године.

На том испитивању општењем је објаснила да живи у Новом Селу у породици са родитељима и млађом браћом, да се издржавала од повременог рада одлазећи на пијацу и помажући мајци, објашњавајући да је у 17. години изгубила невиност и да је од тада па надаље имала још 5 до 6 интимних односа. Истакла је да су са њеним везама били упознати њени родитељи, да је из куће одлазила у Лајковац и Лебане. Појаснила је да је почетком маја 2009.године из Новог Села пошла за Вел.Плану код лекара, да је тада била гужва у амбуланти, па је одустала и вратила се на железничку станицу, са намером да оде кући, али је ту упознала једног младића старости око 25 година који је претпоставио да нема карту, а није је ни имала јер није имала новце, те на предлог тог младића кренули су према Смедереву, чему се у почетку опирала, али је он успео да је убеди и зна да су стигли у Смедерево. По доласку на железничку станицу он јој је купио неког пића, лав шиво што су конзумирали у тврђави и након тога кренули пешнице у правцу без да зна којем, а касније је видела да пише Ковин. Истиче да су ту стали и тај младић је наговарао да има интимне односе са њиме, те је након краћег убеђивања и пристала, па су имали однос који је трајао неких 15 минута. Општењем наводи да након тога је тај младић отишао уз обећање да ће брзо доћи неким колима, па је она остала на путу да чека још неких 3 сата, те је била у уверењу да је преварио, па је почела да стопира возаче који су пролазили и један од њих старости 40 и више година, дебео, стао је и она њему поверовала да неће имати проблема, тражила да јој помогне да је доведе до железничке станице, па је ушла у његово путничко-теретно возило, да зна да је одвезао преко ковинског моста, и пролазећи истим је зауставио ауто у некој њиви где није било пролазника, он скинуо панталоне и тражио од ње да са њим има сексуалне односе, нашта није пристала јер је била уплашена. Објашњава да зна да је он извадио полни орган и терао је да руком мастурбира по њему, што је њој било чудно и на његово инсистирање је морала да пристане, јер је једном руком ухватио у пределу врата, савио главу и натерао да његов полни орган стави у уста, што је трајало неких 10 до 15 минута, и том приликом тај човек свршио у њеним устима и она сперму избацила. Наводи да је након овога тај човек одвезао до железничке станице, односно тврђаве, односно возила и бацио јој 100 динара које је узела и поднела и њему то бацила у лице, те након тога га више није видела. Истиче да док је била у близини железничке станице је видела једног младића који јој је пришао и питао где је кривак, а она му одговорила да нема појма и да је први пут у Смедереву, да он њу пита одакле је што му је одговорила, а он њој да је из Београда, те за овим јој предложио да јој купи плескавину и 2 литра пива, те да су тада били у тврђави на некој клупи. Наводи да је након испитивања пива је предложио да оду до другог дела тврђаве, да зна да су прескакали неку ограду и у тврђави имали интимне односе што она није хтела нити му је неким својим понашањем то дозволила и због пива је покушала да пружи неки мањи отпор, да је он скинуо гардеробу коју је имала на себи, да зна да је тај однос трајао петнаестак минута и да је тада имала менструални циклус. Објашњава да су се вратили до првог дела тврђаве, да је било негде око 17 часова и он позвао неког свог друга који се појавио око 21 сат и тада тај његов друг рекао да му је супруга са децом у Новом Саду и предложио да дођу у његову кућу што

касније, те да су седели на некој клупи и поново пили пиће. Истиче да су око ponoћи стigli у ту кућу, да су joj vezали и руке и noge и после toga са њоме наизменично имали сексуалне односе, да је она крварила и да су joj доносили неке пешкире, те да је све то трајало до 5 сати изјутра, да је са Б и његовим другом имала по 5 интимних односа. Објаснила је да је Б друг изјутра отишао да ради а њих двоје остали сами у кући и у току преподнева отишли код његове тетке где су се задржали врло кратко, па се враћају у кућу где су и били. Истиче да је њена гардероба била утрљана од места где је водио Б и од крви, па joj је Б друг дао гардеробу коју је пресвукла. Наводи да је у поподневним сатима Б са њоме непознатим мушкарцима договарао да са њима има интимне односе, чему се противила, али је он узео за руку и пешнице дошли до иза аутобуске станице где је видела пет њог непознатих мушкараца и сваки од њих је требало да да по 500,00 динара, а она је била принуђена да са сваким има интимне односе. Објаснила је да је први узео за руку и одвео до тирђаве где није било пролазника, да са њим није хтела да има интимне односе али је он захтевао и имао однос са њоме, након тога је вратио до аутобуске станице па су и остала четворица на исти начин и на истом месту са њом имали интимне односе. Истиче да мисли да је свако од њих дао по 500,00 дин. Б и од тог новца су требали да оду за Београд. Објашњава да је због утицаја алкохола посрнула при уласку у аутобус јер joj је Б пре доласка на аутобуску станицу дао ракију, што она није хтела, али је инсистирао и држао joj руке на леђа па је морала да попије ракију. По стицању у Борчу, сведок даље наводи, су отишли код неког Б друга, Белавог, ожењеног и има троје деце, са којим је Б разговарао о некаким новцима, парам, брзој заради, да је код тог човека пробала неку јаку цигарету, да је видела да тај човек ушмиче неки бели садржај налих на брашно, да су тражили да и она то учини, што није хтела, али на инсистирање тог човека је мању количину конзумирала на нос. Након овога, како оштећена наводи, су отишли код Б кући где је упознала његовог рођака који се представио као А да је упознала родитеље Б, те њима рекла да се представи као његово посестрима из Немачке, што је тако и учинила. наводи да су се ту задржали 9 дана и да су интимне односе имали ван куће на неким местима близу куће, у неким њивама, али не и са рођаком А. Наводи да након тога је Б одвео у неку вилу где је лично на подрум и за тих 5-6 дана су долазили неки непознати мушкарци које је Б доводио и она са њима у том подруму имала интимне односе, те након provedених 5-6 дана је са Б и А, А којима отишла код човека који се представио као Ц и њих тројица водили разговор на турском и циганском језику, које она не разуме. Наводи да зна да је споменута цифра око 500 евра коју они треба да зараде, да она треба да оде за Костолац, да су требали да пођу у правцу Пожареваца али Б није јер му није важила лична карта. Објашњава да су колима А марке BMW београдских регистарских ознака кренули према Костоцу и успут близу бензинске пумпе се налазила продавница мобилних телефона у коју су ушли, долажући да су њена здравствена књижица и лична карта били код А. Појаснила је да по уласку у продавницу је он продавачицама представио као сестру и одабрао је најновији модел телефона марке „Нокиа“ који је коштао 30.000,00 динара, од тога је он дао око 15.000,00 дин. у готовом, а она је требала да исплати остатак јер је потписала неке папире и дала личну карту. Истиче да по доласку у Костолац је она представљена као А сестра, а он као њен брат и тим људима рекао да је њена мајка српска шпанка, а отац муслимански циганин, за њу каже да је вредна, добра, те су се касније по њиховим обичајима побудили. С и А и С А дао 5 новчаница од по 100 евра, а након тога А се са њоме поздравно и шапуо да ће доћи за недељу дана да је узме и оставио јој његов

мобилни телефон на преклапање марке „Сименс“. Истиче да је трећег дана рекла како је и на који начин дошла код њих, да је у питању превара, да је она картицу бацила из телефона и да је С купно, другу, те се са А није више ни чула. Објашњава да је А неколико пута њу позивао, али није хтела да се одазове на те позиве. Објашњава да се са њима, Е и другима из те породице долази у кућу њених родитеља и каже да би желела да се врати са овом породицом, да је заволела Е, али да након два месеца напушта ту породицу јер су јој замерили због поступка пред судом, због чега се наљутила и вратила родитељима. Везано за упознавање са Б и одласком у тврђаву је појаснила да је покушала да побегне, али да је Б након пар пређених корака стигао и рекао: „где ћеш, мајку ти циганску, јебем ти семе и племе“, да је купљену кока колу помешао са пивом, да јесте пристала да се забављају и да му буде девојка, али да није желела да има са њим интимне односе. Тада појашњава да је он руком ударио у педелу врата, скинуо гаице, подигао ногу и свој полни орган утварао у њен полни орган у стојећем положају. Појашњава да након одвођења у кућу Б друга су је кајшенима везали за кревет, да су интимне односе са њом имали на поду, а везано за викендицу која је била на подрум у Београду је објаснила да је унутра било неко некименично светло, билијарски сто, да тај ћелави човек јој је дао инејкцију у руку, због чега су јој се привиђали духови, ђаволи. Појашњава да је ту имала могућност само да скува кафу, да је био и један кревет, један телевизор, фотеља и електрични шнорет. Навела је да су ту долазили разни мушкарци, око шест њих, и то тако вече други мушкарац и задржавао се са њоме у просеку око 30 минута, те да претпоставља да је Б утоварао и узимао новац. У вези тога истиче да је могла да побегне, али се питала где би могла да побегне, код кога јер никог не познаје и није имала неког рођака. Навела је да је родитељима Б представљена као Ф, а да је она рекла да јој је име Д међутим А је у њеној ташни пронашао личну карту и тада рекао да је она да јој је личну карту и књижицу узео. За време боравка у кући родитеља Б је навела да је А тражио од своје жене да купи две црне фарбе за косу и да је офарба како је неко неби препознао. По доласку у Костолац, даље општењена објашњава, да док је у колима остала сама са Ц је он јој рекао да је добра риба и да ће добре паре да зараде. Након куповине телефона објашњава општењена, А је њену личну карту и здравствену књижицу ставио у штитник за сунце изнад његове главе. У вези окр.А А је навела да је он претио пиштољем уколико напусти његову кућу, у том смислу да је пиштољ приносио и наслањао на њене груди, као и на слепоочницу, да је једном приликом у Борчи истукао каишем јер није хтела у своја уста да стави полни орган једног циганина, описујући да је каиш специфичан, од праве коже на којем је утиснута змија.

Из писменог налаза и мишљења вештака неуропсихијатра др Мирјане Ђирић и психолога Снежане Ђурић произишле су следеће закључке: да је А у време боравка у кући родитеља Б је навела да је А тражио од своје жене да купи две црне фарбе за косу и да је офарба како је неко неби препознао. По доласку у Костолац, даље општењена објашњава, да док је у колима остала сама са Ц је он јој рекао да је добра риба и да ће добре паре да зараде. Након куповине телефона објашњава општењена, А је њену личну карту и здравствену књижицу ставио у штитник за сунце изнад његове главе. У вези окр.А А је навела да је он претио пиштољем уколико напусти његову кућу, у том смислу да је пиштољ приносио и наслањао на њене груди, као и на слепоочницу, да је једном приликом у Борчи истукао каишем јер није хтела у своја уста да стави полни орган једног циганина, описујући да је каиш специфичан, од праве коже на којем је утиснута змија.

Из писменог налаза и мишљења вештака неуропсихијатра др Мирјане Ђирић и психолога Снежане Ђурић произишле су следеће закључке: да је А у време боравка у кући родитеља Б је навела да је А тражио од своје жене да купи две црне фарбе за косу и да је офарба како је неко неби препознао. По доласку у Костолац, даље општењена објашњава, да док је у колима остала сама са Ц је он јој рекао да је добра риба и да ће добре паре да зараде. Након куповине телефона објашњава општењена, А је њену личну карту и здравствену књижицу ставио у штитник за сунце изнад његове главе. У вези окр.А А је навела да је он претио пиштољем уколико напусти његову кућу, у том смислу да је пиштољ приносио и наслањао на њене груди, као и на слепоочницу, да је једном приликом у Борчи истукао каишем јер није хтела у своја уста да стави полни орган једног циганина, описујући да је каиш специфичан, од праве коже на којем је утиснута змија.

обзиром na то очекује се да оштећена показује мање ефикасно и организовано формирање и усмеравање понашања, посебно у стресним ситуацијама. У таквим околностима њено понашање је мање адаптивно, ефикасном а може бити и дезорганизовано. Итиче се и то да због њених ниских интелектуалних потенцијала је оштећена под нешто већим ризиком од искорисћавања: и сексуалне злоупотребе, те је у психијатријском смислу постављена дијагноза посттрауматски стресни поремећај, конверзивни неувотски поремећај и епилепсија. Наведени резултати су јаснији мишљења да ошт. не испољава знаке било ког трајног или душевног обољења нити знаке душевне поремећености, те да она није умно заостала особа било ког степена. Оштећена испољава знаке посттрауматског стресног поремећаја и способна је да да исказ на главном претресу али без присуства оптужених лица.

Вештак неуропсихијатар др Мирјана Тирић је на главном претресу остала при писменом налазу и мишљењу, с тим што је навела да је психичко стање општ.

изменeno y смилу погоршања исто; након што је приступила на главни претрес, Вештак је навела да мишљење је дала на основу претходно извршеног увида у списе предмета-већ да исказе оштећене и сведока, те на основу тога што је оштећена пред њоме поновила ојаз исказ који је дала и на суду, ово без обзира на претходна сексуална искуства оштећене. Вештак сматра да оштећена, обзиром да је лице са ниским интелектуалним способностима, осећања не би могла да представи уколико то није доживела. Вештак налази да код оштећене нема неких стега када су у питању морални принципи.

Вештак Снежана Ђурић је на суду такође поновила свој писмени налаз и мишљење и појаснила да у току разговора са њоме је код оптужене била присутна психомоторна узмиреност ради враћања сећања на критични догађај и то у средњем степену. Такође је било приметно да се расположење често мења, а исто због сећања на предметни догађај.

Налаз и мишљење вештака неуропсихијатра и психолога суд је у целости прихватио као стручне, довољно образложене. Осим овога, ни странке нису имале неки аргументовани и суштински приговор на исте. Давалу наласа и мишљења је претходно одговарајући дијагностички поступак и преглед, увид у списе предмета, па се зато оцењује да су дати по правилима науке и струке. По оцини суда истакнут приговор на околност да су вештачи истог пола као и оштећени је по оцини суда неоснован.

Из потврде о привремено одузетим предметима ПУ за град Београд 31/09 од 02.06.2009.godine; се утврђује да је вршен претрес у ул. _____ то је уствари адреса А _____ која околност произилази и из записника о претресу стана и других просторија, и том приликом је пронађена лична карта на име _____ са бројем _____ издата 22.03.2007.godine са роком важења од 27.07.2011.godine, те здравствена книжица на име опш _____

Из потврде о привремено одузetim предметima: Ку.345/09 од 2.06.2009.godine се утврђује да је од Е И одузет мобилни телефон марке „Сименс“ са бројем:

Из потврде о привремено одузетим предметима број 09 од 28.05.2009.године произилази да је од Б И , лица које је у поступку испитано као сведок, одузет један мобилни телефон марке „Самсунг“ са картицом броја:

Из садржине записника о саслушању И И Ку.345/09 од 01.06.2009.г. произилази да је исти том приликом саслушан у присуству адвоката са којим је ово лице обавило поверљив разговор, и том приликом навео да су код њега у кућу дошли његови познаници А и Б са једном малом девојчицом, те га Б пита да ли има неко место где могу да удају малу девојку, па је телефоном позвао шурака З у Костолацу и каже му за ово, додајући да му је Б рекао да хоће да уда своју сестру било где, да му Б каже да је за њу тражи 800 еура, те му је шурак одговорио да ће се распитати. Даље је навео да за то време су ови и даље код њега, па га је рођак позвао и рекао му да је нашао породницу, који су домаћини и који би купили ову жену, те је телефон дао А који је разговарао са људима који су купили ову девојку. Истиче да су на почетку и А и Б тражили 800 еура, али су се телефоном договорили да пријатељи из Костолаца плате 500 еура. Објаснио је да су кренули за Костолац та девојка А и он, а Б оставили код њихове куће у улици, да за време док се А пресмљачио је та девојка улазила и излазила из куће и да му је изгледало све нормално. Наводи да након овога су кренули за Костолац и по доласку у Костолац А је паркирао своје возило код спортског центра и надале рекао да ће ићи таксијем, што је и било, па кад су стигли код З су петице отишли код пријатеља код којих је ова девојка касније продата. Том приликом је А тим људима објаснио да је дошао из Немачке за викенд и нашао своју сестру на улици јер је истерана од мужа, па је одлучио да је прода, и види да је тај пријатељ А дао једну новчаницу од 500 еура. Навео је и то да при доласку за Костолац су свратили у Београд у једну продавницу и та девојка купила телефон А да зна да му је купила нови телефон, да се из Костолаца враћају таксијем до места где је А оставио возило, а даље возилом А и у колима му је А рекао да ће га частити 50 еура за тај посао јер има само једну новчаницу од 500 еура. Истиче да је сутрадан звао његов шурак З и својој сестри рекао да она девојка неће да остане ту, да је испричао да је измучена и да то нису њена браћа, те је одмах пронашао Б и А и тражио да ови људи буду обештећени тада му је дао 350 еура, а 150 еура задржао као трошак, па га је А возио до Костолаца, до спортског центра и ту остао, а надале овај продужио таксијем, па је овом човеку дао 350 евра и пошто није имао пара да се врати му је дао 50 евра и то даље предао А за гориво, тако да је А узео свих 200 евра.

Саслушан као осумњичени А А у присуству тужиоца и браниоца од стране полицијских службеника на записнику Ку.345/09 од 02.06.2009.године је навео да је 11. или 12.маја 2009.године дошао у Смедерево да би посетио сестру и по изласку са аутобуске станице, а полазећи према Криваку случајно сreo једну девојку коју није познавао и питао је да ли зна где је насеље Кривак јер је први пут ишао код сестре. Навео је да му је одговорила да не зна јер није одатле и док су њих двоје разговарали је нашао његов зет С и пошто му је та девојка почела намигивати је рекао зету да оде кући и да ће касније доћи, што је зет и учинио. Након овога она му је рекла да је гладна, па је купио пљескавицу и кока колу и за себе два мала пива и након тога крену према трржави на њен предлог. Објашњава да су седели на клупи и за то време се грлили и љубили, па је спонтано дошло и до секса, а онда су отишли мало дубље у трржаву и ту имали једанпут сексуални однос, да је та девојка радила то са вољом и да тог дана није имала

менструацију. Пошто је тао мрак а није знао где је Кривак је позвао свога друга Е са којим се чуо и пре поласка из Београда и да су се нашли на аутобуској станици. Наводи да су одатле сви троје отишли у кућу Е и по доласку у кућу су вечерали, надале у кући Е имао сексуални однос са Д још једанпут, што је Е знао јер му је рекао да жели са њоме да има сексуални однос, а и она је то хтела од њега, те да је након тога и Е имао сексуалне односе, додајући да је она то хтела ноћ стопа да ради са неким од њих. Истиче да је сутрадан Е отишао на посао и за то време њих двоје поново имали сексуалне односе, да је око поднева отишао код своје сестре и узео храну и донео да руча и наредног дана ту девојку показао својој сестри и тог дана је добила менструацију, те због тога код сестре нису могли да остану дуже. Истиче да Е није имао односе са њоме зато што му је она ушла у крв и пошто је заволео, а да трећег дана крећу за Београд, те да за тај одлазак нису имали новце које је та девојка тражила од пролазника и њима рекла да ће да се јебе за паре, па је нашао двојицу који су пристали да са њоме имају сексуалне односе, за које време је чекао на станици а она са њима отишла у простор тирђаве и имала сексуалне односе, да је узела око 800,00-900,00 динара, колико су и платили карту за Београд. По доласку у Београд су отишли код куће његовог оца и ту провели 5 до 6 дана за које време су имали редовне сексуалне односе, изводио је на улици и код комшија, за које време је А жена пој офарбала косу у црну боју, да је све време била са њиме и ни са ким није имала сексуалне односе. Навео је да једине ноћи су му родитељи рекли да она није за њега јер је доста старији, да је тада одлучио да је не остави на улици, па попричао са А да ли могу негде да је удају, па је А нашао Ц из Овче, а овај некога у Костолцу. Истиче да је питао да ли хоће да је негде уда, па шта је пристала, па њих троје одлазе код Ц који им каже да хоће да купи неку девојку. Навео је да пред њиме нису помињали никакве паре, али по њиховом обичају се при удаји девојке дају паре. Истиче да су А Ц и та девојка кренули за Костолац и да он надале нема никаквих знања.

Из садржине записника о саслушању И Е Ку.345/09 од 02.06.2009.године произилази да је том приликом И Е саслушан у присуству тужиоца и браниоца и навео да га је, како му се чини 12.маја 2009.године на његов број телефона позвао Б и рекао да оде до аутобуске станице јер не зна пут до кривака, уз истицање да га позива са броја који се завршава са 599 или 559. Наводи да је отишао до аутобуске станице и тамо затекао Б и једну женску коју не зна и коју је Б представио као своју девојку и том приликом му је Б објаснио да је њу нашао на улици, па га је било срамота да их неко види и покушао да одложи одлазак кући, тако што је отишао и купио једну флашу од 2 литра пива и једну кока колу коју је измешао са пивом, што је она касније пила. Истиче да након овога одлази до тирђаве где су седели до 23,30 часова када крећу према његовој кући и по доласку у кућу су најпре вечерали оно што је Б купио, а након тога се Б са том девојком договорио да она спава са њиме што се и десило. Истиче да је сутрадан отишао на посао а Б остао са девојком у његовој кући, по његовом доласку са посла су отишли у тирђаву па је у једном мрачном делу поново добровољно имао однос са том девојком. Наводи да трећег дана заједно са Б и том девојком одлази код сестре Б и тада је девојка рекла да је добила менструацију, те када је наредног дана отишао на посао и након тога се вратио кући они више нису били ту.

Из приложеног листинга одлазно долазних позива се утврђује да је са телефона картице броја 062/84-10-273 било комуникације у периоду од 21. маја 2009. године па до 25.5.2009. године, те ово доведено у вези са исказом сведока С Б и потврде о привремено одузетим предметима од овог лица се закључује да је картицу наведеног броја купио овај сведок за оштећену која је у назначеном периоду исту и користила.

Објективне елементе кривичних дела означених у изреци пресуде, тј. време и место извршења истих, суд утврђује као неспорне околности. Из списка предмета произилази, конкретно из одбране окр. А А те окр. Е И да је окр. из Београда у Смедереву дошао 11.5.2009. године, те догађај из става један изреке пресуде је био тог и наредних дана, а у току тог месеца и догађај из става два изреке пресуде. У прилог овоме говори и садржина листинга одлазно-долазних позива из којих произилази да је окр. картицу броја користила у периоду до 25.5.2009. године када је и поднела кривичну пријаву. Није спорно да су догађаји из изреке пресуде били у Смедереву, Београду и Костољуцу.

Дакле, утврђено је да је време извршења кривичног дела мај месец 2009. године. Принцип временског важења кривичног законодавства обавезује на примену важења закона који је био на снази у време извршења кривичног дела, али ако после извршења кривичног дела дође до промене кривичног законика, има се применити онај који је блажи по учиниоца. Након овога дошло је до промене кривичног законодавца па сада важећи КЗ (Службени гласник од 3.9.2009. године, са применом од 11.9.2009. године) за кривично дело из чл.178. став 3. у вези става 1. КЗ прописује казну затвора од 5 до 15 година, а за кривично дело из чл.388. став 6. казну затвора од најмање 5 година. Кривични законик који је био на снази у време извршења кривичних дела прописује исту казну затвора за кривично дело из чл.388. став 6. КЗ а за кривично дело из чл.178. став 3. у вези става 1. КЗ казну затвора у трајању од 3 до 15 година. То значи да је за ово кривично дело законодавством које је било на снази у време извршења био прописан нижи минимум казне, те обзиром на ово као и на околност да кривични законик из времена извршења кривичног дела не забрањује ублажавање казне за ово дело, то суд налази да је кривични законик који је био на снази у време извршења кривичног дела по окривљеном блажи, па је суд одредбе тог законика имао у виду при доношењу ове пресуде.

Ни један од окривљених не признаје извршење кривичних дела и одбрану свих окривљених суд оцењује као неистиниту и као такву усмерену у правцу избегавања кривичне одговорности. Окривљени А А и окр. Е И се бране тако да нису учинили кривично дело силовања према окр. не споре околност да су имали сексуалне односе са њоме, али је то било уз њен добровољни пристанак. По оцени суда оваква одбрана окривљених је супротна исказу оштећене Исказ оштећене суд је прихватио као истинит јер је потврђен другим доказима које је суд извео на главном претресу, исказом св.Ц Ј и налазом нештака др Мирјане Тирин. Из исказа св.Ц Ј произилази да јој је оштећена као ћерка испричала шта јој се све дешавало почев од поласка из Велике Плана за Смедереву, даље у Смедереву, надаље у Београду и у Костољуцу. Дакле, сведок П Ј о предметним догађајима има, наравно, само посредна сазнања, тј. сазнања од саме оштећене

те упоређујући исказ св.Ц. И и опт. приметно је да у следу дешавања и одвијања радњи уствари и нема неке разлике. То значи да је оштећена на суду представила догађај онако како је заиста и био, и то пренела и својој мајци, пре времена када је дала исказ пред истражним судијом. След дешавања је оштећена представила и вештацима-неуропсихијатру и психологу, па како је на основу њиховог налаза и мишљења утврђено да је оштећена лице са нижим интелектуалним способностима које као такво може представити догађај на начин на који је заиста и био.

Дакле, у свим овим ситуацијама, као и на почетком и прекинутом испитивању оштећене на главном претресу, оштећена сведочи да су окривљени А. А. и Е. И. према њој применили силу и претњу, те на тај начин је принудили на обљубу. Најпре, окр.А. А. након случајног сусрета са оштећеном и упознавања са њоме, је настојао да се представи у најбољем светлу купујући јој храну и пиће, то у намери да задобије поверење оштећене, да задобије њену наклоност и тражио од ње да се забављају, на шта је она и пристала. Пошто је добио њену наклоност, а то након испијања претходно купљеног пића, је одвео до дела тврђаве где су имали интимне односе, што оштећена није хтела; нити му својим понашањем дозволила иако је покушала да пружи мањи отпор према њему, тако што је покушала да побегне али је окривљени сугистио и опсовао „где ћеш, мајку ти циганску, јебем ти семе и пламе“, те да је руком ударно у пределу врата, подигао ногу и својим подним органом ушао у њен подни орган у стојећем положају, претходно уклањајући њене гаћице. При овом чину је оштећена имала менструални циклус, како је то сама навела, као и наредних дана, те није основана одбрана окривљених А. А. и Е. И. да је оштећена менструацију добила тек оног дана када су отишли код сестре окр.А. А.

Даље, из одбране окр.А. А. и Е. И. као и из исказа оштећене као неспорно произилази да су након напред наведеног догађаја сви троје отишли у кућу Е. И. Након доласка у кућу окр.Е. И. постоји разлика између одбрана окр.А. А. и Е. И. са једне стране и исказа опт. с друге стране. Наиме, окр.А. А. је навео да по доласку у кућу Е. И. да је он у једној од просторија Е. И. куће имао нормалан сексуални однос са оштећеном, која се иначе слободно понашала, па је додиривала окр.Е. И. након тога и он, дакле окр.Е. И. имао сексуални однос са оштећеном. Међутим, окр.И. Е. И. је навео да је, са опт. имао два пута нормалан сексуални однос, једанпут у његовој кући, о чему се изјашњавао и окр.А. А. и други пут када су сви троје отишли у тврђаву и том приликом он оштећеној купио бижутерију и након тога седели на клупи, па на предлог оштећене отишли у један део тврђаве где су имали интимни однос у стојећем положају, за које време је Е. И. остао сам. О томе да је окр.Е. И. други пут имао сексуални однос са опт. се у својој одбрани није изјашњавао окр.А. А. О томе се није ни изјашњавала оштећена. Оштећена је детаљно описала след дешавања у кући окр.И. Е. И. и навела је да су јој везали руке и ноге окр.А. А. и окр.Е. И. и после тога са њоме наизменично имали сексуалне односе, по пет таквих односа, да је она тада крварила и да су јој доносили пешчаре и то тако трајало до 5 сати изјутра. И у наведеном делу исказ оштећене је суд прихватио као истинит, јер по оцени суда, такав

след дешавања може представити једино оно лице које је тако нешто доживело, а осим тога оштр. је својој мајци Ц. Ј. у ситуацији када је она са сведоцима из Костолца дошла у родитељску кућу, испричала да младић којег је најпре упознала, а то је окр.А А, рекао да мора да спава са власником куће, а то је окр.Е И јер ће да преспавају без новца. Дакле, о ономе што се дешавало у кући окр.И Е оштећена је то представила у различитим ситуацијама-на суду, вештацима, својој мајци, свима њима без суштинских разлика, разлике у овом њеном представљању су маргиналне и као такве без значаја за пресуђење ове кривично-правне ствари, и из свега овога произилази да су према њој примењени сила и претња.

Ндаље, из исказа оштећене произилази да наредног дана од дана упознавања са окр.А А и након проведене прве ноћи, у кући окр.И Е се окр.А А договарао са себи познатим мушкарцима да они имају сексуалне односе са оштећеном, чему се она противила, али је узевши за руку, довео до иза аутобуске станице где се сусрећу са петорицом мушкараца и она била принуђена да са сваким од њих има сексуалне односе, па је први узео за руку и одвео до тврђаве где није било пролазника и са њоме, и ако није хтела, имао сексуални однос, а затим је вратио на исто место и надале и остала четворица су имали сексуалне односе са њоме. У датој ситуацији логичан је исказ оштећене да је свако од њих петорице требало да је окр.А А износ од по 500,00 динара, јер би се справом поставило питање зашто је окр.А А другим мушкарцима „иудио оштећену“. Ово тим пре када се има у виду да је окр.А А како је сам навео, остао без новца и да су му ноћице потребни ради враћања за Београд. По оцени суда на наведени начин окр.А А је обезбедио новце за превозну карту за њега и оштећену.

Окр.А А и Е И су на напред описани начин према оштр. извршили продужено кривично дело силовања из чл.178.став 3. у вези става 1. а у вези чл.61.КЗ. Кривично дело силовања је двоактно кривично дело које се састоји од принуде и обљубе. Принуда временски претходи обљуби и циљ принуде је управо да се изврши обљуба. Принуда ради вршења обљубе се може извршити употребом силе према оштећеном лицу или претњом на оштећеног или њему блиско лице. Све се то чини у циљу сламања отпора ради извршења обљубе. Да су окривљени А А и Е И применили силу према оштећеној, суд цени по томе што из исказа оштећене произилази да ју је окр.А А пре првог насилног сексуалног односа изговорио врло оригиналну пословку, руком је ударио у пределу врата. Примења силе од стране окр.А А и Е И према оштећеној се огледају у томе што су исти давали да пије помешано пиће-безалкохолно и алкохолно. Сама оштећена је навела да је покушала да пружи мањи отпор, обзиром на ситуацију у којој се налази. По оцени суда овакав исказ оштећене је истинит а и логичан. Чињеница да је покушала да пружи отпор, како то сама наводи, сама по себи значи да је према њој примењена сила. Овај суд налази да је питање отпора оштећеног лица питање које треба посматрати у сваком случају засебно јер отпор зависи од физичке снаге оштећеног и стварних могућности за одбрану. Већ је наведено да су вештачи нашли да у стресним ситуацијама понашање оштећене је мање адаптивно-ефикасно, а и дезорганизовано, те да због ниских интелектуалних потенцијала оштећена је под нешто већим ризиком од искоришћавања и сексуалне злоупотребе, што су окривљени свакако могли да процене да она за њих представља „лак плен“. То упућује на

закључак да је и сила мањег интензитета може сломити отпор ошт. Све ово суд истиче у контексту околности да је окр.А. А. насилну обљубу извршио у Тврђави где није било пролазника и није било могућности да оштећена евентуално дозове нечију помоћ и у ситуацији испијања безалкохолног пића комбинованог са алкохолом, није ни могла да побегне. Осим овога у свом понашању окр.А. А. је испољио одређену дозу агресивности, чинећи ону псовку према оштећеној, те ова агресивност представља озбиљну претњу да ће се отпор оштећене савладати. Надаље, у ситуацији која је настала у кући окр.И. Е. након везивања каишевица за кревет, је сувишно разматрати питање отпора. Ово с тога што се налазе у затвореном простору-кући окривљеног Е. И. уз знање да његови укућани нису ту већ у Новом Саду, да се догађај одвија касно ноћу. Окр.А. А. и Е. И. су се бранили да је на сексуалне односе ошт.

добровољно пристала. По оцени суда ово није истинито јер исказ оштећене упућује на супротно. То значи да оштећена није својом властитом вољом се одлучила на обљубу, него је својом властитом вољом престала да даје отпор. Исти је сломљен од стране окривљених, што је напред наведено. Ово упућује на закључак да добровољни престанак на обљубу може постојати уз сопствену одлуку оштећене.

њено активно учешће у овом чину, као и у жељи и вољи за обљубу. Евидентна је околност да је чин обљубе (уопште није спорно да је обљуба и остварена, да је дошло до продирања полних органа окривљених А. А. најпре, а касније и Е. И. у полни орган оштећене, то и сами окривљени наводе) остварен, али по налажењу суда то је последица пасивног трпења већ примењене силе или претње, али овакав „престанак“ није добровољни јер му недостаје елемент добровољности, тј. лична одлука оштећене да престане са давањем отпора, ово без обзира на силу или претњу.

Предузимајући радље из става 1. изреке пресуде окр.А. А. и Е. И. су уствари извршили продужено кривично дело силовања. У конкретном случају радље су предузете у односу на само као пасивно лице и то коришћењем исте ситуације-стања немоћи оштећене, а постоји јединство простора извршења више истих кривичних дела и јединство умишљаја. У конкретном случају појединачне обљубе извршене у односу на ошт. су извршене као посебан временски одвојен догађај. И на крају радље које су ови окривљени извршили су извршене са умишљајем на страни сваког од њих који се исцрпљује у свести и хтењу окривљених да се обљуба врши против воље оштећене и то употребом силе и претње. То значи да су били свесни заједничког дедовања, извршење таквих радљи хтели, а истовремено били свесни забрањености свог понашања. При овоме, окривљени А. А. и Е. И. су у конкретном случају поступали као више лица. Појам више лица обухвата два лица.

Како је на основу исказа оштећене утврђено да су јој окр.А. А. и Е. И. након извршења радљи из става један изреке пресуде које представљају обљубу, због крварења доносили пешкире, а затим окр.И. и гардеробу своје супруге, то се закључује да у ситуацији толиког крварења које се десило у току менструалног циклуса, те због количине предузетих радљи од стране и једног и другог окривљеног, је оштећена трпела болове, па се закључује да је обљуба над њом од стране ове двојице окривљених извршена на понижавајући начин. Осим тога, да је трпела

физичке болове, код ње су остале психичке последице, о чему се изјашњавали и вештаци, а у шта је увид имао и овај суд у ситуацији када се сретне са окривљенима или се о њима говори, те да су при томе окривљени били свесни свих наведених околности.

Из исказа опт. суд је утврдио, а ово не спори ни окр.А
А да њих двоје одлазе код родитеља окр.А А где проводе неколико дана, за које време су иначе имали интимне односе окр.А А и опт.
У родитељској кући окр.А А са својом супругом и дететом живи и окр.А А где он иначе упознаје оштећену. Међутим, из исказа оштећене се утврђује да пре одласка у кућу родитеља окр.А А, је исти њу одвео код неког свог познаника чији је изглед оштећена детаљно описала - ћелав, да зна да има троје деце, и са њиме, окр.А А говори о брзој заради, те да је тај човек њој дао да пуши неку цигарету и да конзумира беличасти прах на нос, те да јој да инјекцију у руку. Да је исказ опт. истинит, због чега га суд прихвата, цени се и по томе што је оштећена детаљно описала изглед просторије у којој се налазила, наводећи да је та просторија имала налик на подрум са наизменичним светлом, да се од намештаја у истој налазио један кревет, телевизор, фотеља и електрични шпорет. По исказу оштећене она је у таквим условима имала могућност само да скува кафу и могла је да побегне, али је поставила питање „где“, када никога не познаје и није имала рођаке. Претпоставка оштећене да је уговарање доласка мушкараца у ту просторију вршио окр.А А и да је за то он узимао новац је по оцени суда основана и логична, јер у супротном сигурно не би сваког дана долазио други мушкарац у ту просторију и са оштећеном остајао у тој просторији до тридесетак минута.

Већ је напред наведено, а то ни у једном моменту није спорно, да окр.А А оштећену упознаје са својим сестрићем А А онда када је оштећену одвео у кућу његових родитеља којима се по захтеву окр.А А представила као посестрима из Немачке. Међутим, по наводима одбране окр.А А, окр.А А је оштећену представио као Д, а окр.А А наводи да је представио као своју девојку. Да се оштећена критичном приликом представила као Д произилази из исказа св.А А, чији исказ је по исказу суда усмерен у правцу да се помогне сину А А, односно унуку А А, јер је исказ супротан сам себи, јер је исти сведок на главном претресу навео да оштећену од самог почетка познаје као, то је тако посведочила и Љ А. Разлог више за напред дату одбрану окр.А А, окр.А А и св.А А и Љ А је тај шт су међусобно супротни. Наиме, окр.А А је навео да му је отац, тј. сведок А А, скренуо пажњу да оштећена није за њега, окр.А А је навео да му је мајка окр.А А рекла да оштећена није за њега. Супротно одбрани окр.А А, сведоци Љ А и А А су навели да је сведок Љ А обавила разговор са својим сином на ту тему, те наведене супротности указују на то да одбрани ових окривљених и исказима ових сведока треба дати назначену оцену, тј. да су искази сведока усмерени у правцу да се помогне сину, односно унуку.

Да је по доласку у кућу где је живео окр.А А, исти узео лична документа оштећене личну карту и здравствену књижицу суд утврђује на основу исказа опт. која је навела да је у њеној тањи овај окривљени пронашао ова документа, иста узео и видео, тј. констатовао да је њено име

Исказ оштећене у наведеном делу потврђује околност да су, из куће у којој живи окр.А претресом пронађени лична карта и здравствена књижица оштећене, што потврђује и потврда о привремено одузетим предметима. Ова околност задржавање личних докумената оштећене сама по себи указује на то да се оштећена доведе у положај зависности. С тога, није основана одбрана окр.А

А. који је навео да је оштећена своја лична документа заборавила јер су остали у кутији купљеног телефона, све то у његовом возилу. Ово је супротно исказу ошт.

која је навела да је након куповине телефона личну карту ставио у штитић за сунце изнад његове главе, што упућује на закључак да је имао намеру да иста документа задржи и била су на месту која иначе нису у датом тренутку доступна ошт.

Такође, да је окр.А применио силу у односу на ошт.

, суд утврђује из исказа оштећене која је навела да јој је прислањао пиштољ на тело и истукао каишем који је био специфичан са утиснутим змијом. Сам опис овог каиша говори о томе да је оштећена истинито сведочила, као и у оном делу у коме је навела да је овај окривљени наредио својој супрузи да измени изглед оштећене у смислу промене боје косе, те је фарбањем њена боја косе претворена у црну боју. Да је боја косе промењена посведочила је и св.Ј Ц

Окривљени А, А, А, А и И И су у конкретном случају поступали као група у смислу одредби члана 112.става 22 КЗ јер се ради о три лица која су повезана ради вршења кривичних дела, те да њихове улоге не морају бити унапред одређене и не мора да постоји сталност чланства и развијена структура. То је група која није случајно формирана. Да се ради о организованој групи суд цени по околности да је окр.А у незавидној финансијској ситуацији (дошао из Немачке где су му остали супруга и четворо деце, надаље долази у Смедерево где остаје без новца за повратак за Београд), ујак окр.А дакле особа од поверења, а њему је окривљени И, И звани Ц, пријатељ, како је то сам окр.А навео да његов сестрић има пријатеља Ц. Стога није ни основано истицање стручне одбране окривљеног А где се наводи да се међусобно и не познају. Ово тим пре када је окр.И И на саслушању у полицији навео да су код њега у кућу дошли његови познаници А и Б са једном малом девојчицом. Из овог организовања произилази ко је коју улогу имао у датој ситуацији. Најпре окр.А А свом сестрићу, овде окр.А А каже да жели да изнађе могућност да се негде уда оштећена, па је окр.А А у изнајмавању те могућности узео активну улогу, надаље се распитивао код окривљеног И И да он изнађе породицу где би се удала оштећена. Овакав предлог окр.А А и А, А окр.И И прихвата и активно учествује у реализацији истог, то тако што зове брата своје жене, сведока И З који се надаље распитује код С И свог суседа, знајући да С има сина за женидбу. Сведок И З у конкретном случају је сведоку С И преносио само оно што му је речено било од тог окривљеног. Како је св.С И рекао да може да позајми 500 еура, то је и предочено окр.И И. Из одбране окр.И И датој у предкривичном поступку суд је утврдио да је окр.А А рекао да за оштећену тражи 800 еура, да са људима из Костолца разговара и окр.А А који су се на крају договорили да пријатељи из Костолца за оштећену плате 500 еура. Да се у конкретном случају ради о трговини оштећене, а не обичајима код Рома при женидби и удаји, суд утврђује по томе што је и сам окр.И И рекао да би људи који су

домашини купили девојку, те "...код којих је ова девојка касније продата". Управо ово негира одбрану окр.И И дату на главном претресу којом приликом је навео да је „ова удаја“ била уз пристанак оштећене. На основу оваког склопљеног договора окр.А А својим возилом и окр.С И и оштећена полазе пут Костолца. На том путу, тј. у Београду застају и окр.А А на кредит на име оштећене купује мобилни телефон који касније задржава за себе, с тим што део цене од својих средстава исплаћује он сам, а остатак је био на име кредита ошт.

Такође, из исказа оштећене је утврђено да окр.А А при поласку из Костолца је њој предао његов телефон на преклоп за који је те луде замолио да јој купе пуњач. Такође, да се ради о чистој трговини, а не о удаји оштећене суд цени по томе што се окр.А А лажно представио породици где је требало да се уда ошт.

У том циљу, тј. ради скривања свог идентитета окр.А А одлучује да до куће тих људи не оде својим возилом, већ своје возило оставља код спортске хале у Костолцу и надаље користи услуге такси превоза. Стога није основана одбрана окр.А А који је навео, да су таксијем отишли због тога што се окр.И И мало збунио, већ управо напред наведеном циљу. Да се окр.И И збунио и није могао одмах пронаћи пут до куће свог шурака, а није, засигурно је да би неког од пролазника за ту адресу упитали. У наведеном делу одбрана окр.А А је супротна одбрани окр.И И који је навео да је ангажован такси превоз јер је „А желео да оду као господра а не као гилиптери“, (?) ово у ситуацији, када окр.А А поседује возило марке BMW.

Није спорно да је том приликом С И т, отац Е И окр.А А предао износ од 500 еура, с тим што окр.А А и И И наводе да је то на име чести. Међутим, по налажењу суда то није на име чести већ на име унапред уговорене цене за продају оштећене сведоку Е И. Да ли је дата једна или више новчаница је без утицаја на решење ове кривично-правне ствари.

Да су окривљени поступајући у датој ситуацији имали намеру да надаље наставе са вршењем кривичних дела у смислу набављања стана како би оштећена постала права проститутка, суд цени по томе, што је окр.А А при поласку из Костолца оштећеној дао свој мобилни телефон, а за себе имао телефон купљен на напред наведеним начин, те је на тај начин настојао да буде у вези и контакту са оштећеном, због чега су је на број остављене картице и позивали окривљени А А и А А. Да је оштећена настојала да избегне могућност да је ови окривљени позивају, суд цени и по томе што је по исказу сведока Б И суд утврдио да је исти за оштећену купи нову картицу броја са којег броја је, што потврђује листинг одлазно-долазних позива, оштећена остварила комуникацију у периоду до 25. маја 2009. године, када је и поднела кривичну пријаву.

Да се радило о удаји оштећене у правом смислу те речи и о удомљењу оштећене, како је то навео окр.А А засигурно је да се у конкретном случају, а након што је ошт. испричала породици Е И шта се све с њоме дешавало и шта су окривљени претходно радили, не би дошло до ситуације да С И тражи повраћај датог новца. Исти је и враћен делимично јер је оном сведоку новац у износу од 350 еура и предао окр.И И који је на име трошкова за

повратак тражио 50 евра, па је сведоку С. остало 300 евра. И у овој ситуацији да би остао доследан циљу да се не открије његов идентитет окр.А. А. одвози до Костолица окр.И. И, али не до куће св.С. већ возилом остаје пре тога на окр.И. И сам одлази ради враћања новца. При овоме суд истиче да није основана одбрана окривљеног А. А. да је након узимања новца од С. И. и на путу од Костолица до Београда предао окр.И. И. 350 еура јер је он напао младожењу, ово због тога што је суд на основу одбране окр.И. И. која је у том делу основана, утврдио да након што му је шурак испричао о незадовољству породице св.Е. И. је он то пренео окр.А. А. којем је то исто потврдила супруга окр.И. И. и који је овом окривљеном предао износ од 350 еура што је касније враћено св.С. И. а да је 150 еура задржао на име трошкова. По оцени суда у наведеном делу одбрана окр.И. И. је логична. Међутим, у осталом делу одбрану овог окривљеног суд не прихвата јер је сама оштећена навела да јој је овај окривљени у ситуацији када су њих двоје сами у возилу рекао „да ће добре паре да зараде“. По оцени суда није истинита одбрана окривљеног И. И. да је он био у заблуди, да није знао о чему се ради. Ово тим пре када из његове куће се преговара о „цени“ удаје, што није логично јер да је све било у реду о томе би се говорило када би се заинтересована лица непосредно ради тога и нашла. На исти начин суд оцењује исказ св.И. Н. , супруге окр.И. И. налазећи да је тај сведок својом исказом хтео да помогне окривљеном, и то у делу где је навела да је чула да је оштећна окр.А. А. рекла да ће бити улата три дана и да ће после тога да се врати Б. јер га води. Разлог више да суд не прихвати исказ св.Н. И. је и тај што је контрадикторан и сам себи, јер у једном моменту је навела да је А. А. дошао код њих са пријатељем којег први пут види, тај пријатељ у конкретном случају може бити само окр.А. А. на којег је на главном претресу и показала, а у једном моменту каже да и она не зна ко је и Б. а то је уствари и надимак окр.А. А.

На основу напред наведеног јасно је да су окривљени А. А. А. А. и И. И. извршили кривично дело из чл. 388, став 6. у вези става 1. КЗ јер су поступајући на описани начин извршили трговину која подразумева сваки акт уступања појединца за постизање одређеног циља. Они су то учинили примењујући силу и претњу према оштећеној, те злоупотребом односа зависности и тешких прилика у којима се иста нашла, те задржавањем њених личних докумената. Сила коју су окривљени предузели у односу на оштећену је била таква да је подобна да доведе до тога да оштећена се принуди на одређено понашање, ово када се има у виду њено физичко и психичко стање, о чему се изјашњавали вештачи. Такође, претња коју су окривљени предузели према оштећеној је озбиљна и стварна, тј. подобна је да се њоме произведе последица дела. Једном речју искоришћене су тешке прилике у којима се опт. нашла. При овоме су окривљени имали у виду циљ оваквог њиховог поступања, тј. да се оштећена надале проституише.

На основу свих напред наведених објективних елемената из крив. дела из чл. 388. КЗ, суд налази да су окр.А. А. А. А. и И. И. сваки од њих за радње које су предузели, поступали са умишљајем, тј. били свесни својих поступака и извршење истих и хтели, те да је из страни сваког од окривљених постојала свест да ће ошт. бити искоришћена за проституцију и даљу продају, те да су

истовремено били свесни и забрањености свога понашања, ово тим пре када се има у виду под којим околностима је оштећена држана у затвореном простору, те превожена до Костолца, те при околности скривања свога идентитета.

У току вођења овог кривичног поступка нису се појавиле околности које би изазвале сумњу у урачуљивост неког од окривљених, па је с тога суд нашао да су окривљени радије из изреке пресуде предузели у стању урачуљивости, тј. да су могли да схвате значај свога дела и могли да управљају поступцима.

Имајући у виду све напред изнето-садржингу одбране окривљених у различитим фазама поступка, те садржину свих доказа изведених на главном претресу, као и оцену свега овога, при том повезујући све наведено у једну логичну целину догађаја, суд је нашао да су се у радњама окр.А. А. и Е. И. стекли битни елементи продуженог кривичног дела силовање из чл.178.став 3. у вези става 1. у вези чл.61.КЗ, а у радњама окривљених А. А. А. А. и И. И. елементи кривичног дела трговина људима из чл.388. став 6. у вези става 1. КЗ. Дакле, у радњама окр.А. А. су се стекли елементи два кривична дела, па му је суд најпре утврдио појединачне казне затвора и то за крив.дело из става један изреке пресуде казну затвора у трајању од 3.године, а за крив.дело из става два изреке пресуде у трајању од 5 година, па је затим осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 година, а окр.алигити А. на казну затвора у трајању од 5 година и 6 месеци, окр.И. Е. на казну затвора у трајању од 3 године, а окр.И. И. на казну затвора у трајању од 5 година. Како се сви окривљени налазе у притвору, то је на основу одредби чл.63.КЗ одлучено да се у наведене казне затвора има урачунати време проведено у притвору и то од часа лишења слободе па надаље.

При одмеравању напред назначених казни у означеном трајању у односу на све окривљене, суд је имао у виду степен кривице окривљених, степен друштвене опасности кривичних дела у питању, побуде из којих су дела извршена, те јачину повреде заштићеног добра, као и све друге околности предвиђене чл.54.КЗ.

Напред је наведено да су окривљени у критичним приликама поступали са директним умишљањем који степен кривице је у градацији више степена кривице, најтежи, што је свакако суд имао у виду при одмеравању казни. Дале, окривљени су оглашени кривим за кривична дела за која су забрањене високе казне затвора, што упућује на закључак да се ради о друштвено опасним кривичним делима. Наиме ради се о кривичном делу којим се угрожава полна слобода. При овоме суд истиче налаз вештака неуропсихијатра да код оштећене нема неких стега када су у питању морални принципи, али је по оцени овога суда ово без утицаја на решење ове кривично-правне ствари. Наиме, без утицаја је морал оштећене.

Осим овога, ради се и о кривичном делу којима се врши повреда добара заштићених међународним и хуманитарним правом, тј. право на слободу кретања и одлучивања, тј. о кривичном делу из чл.388.КЗ. Крајњи циљ извршења овог кривичног дела је постизање финансијских ефеката, што упућује на то о каквом се карактеру окривљених ради.

При одмеравању казне суд је са подједнаком пажњом испитивао и олакшавајуће и отежавајуће околности сваког од окривљених лица.

Као олакшавајућа околност на страни окривљеног А. А. је та да је исти отац једног малолетног детета старости 9 година, а као отежавајућа околност на страни суда је та што је до сада више пута осуђиван, а између осталог и због кривичног дела из групе дела против живота и тела. Ово указује на то да претходне осуде нису оствариле своју сврху.

Олакшавајућа околност на страни окр.А. А. је та да је исти отац једног малолетног детета старости 9 година, а као отежавајућа околност на страни суда је та што је до сада више пута осуђиван, а између осталог и због кривичног дела из групе дела против живота и тела. Ово указује на то да претходне осуде нису оствариле своју сврху.

Олакшавајућа околност на страни окр.Е. И. је та што се ради о породичном човеку, ожењеном и оцу четворо малолетне деце. Као отежавајућа околност на његовој страни од стране суда цењена је околност да је исти, по доказима у предмету испољио склоност ка понашању које санкционише закон, те околност која се тиче количине његовог криминалног понашања у односу на оштећену на свом терену, тј. у својој кући.

Олакшавајућа околност на страни окр.И. И. је та што се ради о оцу троје деце од којих су двоје малолетни. Исти је до сада више пута осуђиван, већина од тих осуда су брисане и ово указује на то да је склон криминогеном понашању.

Као отежавајућа околност на страни свих окривљених је та што су бирали време извршења кривичних дела, те околност насталих последица за оштећену.

По оцени суда наведене казне затвора у назначеном трајању су у сразмери са свим побројаним како олакшавајућим тако и отежавајућим околностима на страни окривљених, те суд налази да напред означене казне затвора са утврђеним трајањем су довољне, а у исто време и потребне за постизање сврхе кажњавања предвиђене чл.42.КЗ, те да ће у довољној мери утицати на окривљене да убудуће не чине кривична дела, утицати на друге да не чине кривична дела и да у довољној мери представљају изражавање друштвене осуде за кривично дело, јачање морала и учвршћивање обавезе поштовања закона.

Како су окривљени оглашени кривим, то их је суд применом одредби чл.196.став 1. у вези са чл.193.став 2. тачка 1, 7. и 8. ЗКП обавезао да плате трошкове кривичног поступка. Окр.А. А. је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 168.625,00 динара, који износ представља износ исплаћене одбране за постављеног браниоца из буџетских средстава суда. По истом основу обавезан је окр.Е. И. да плати износ од 32.500,00 динара, а окривљени И. И. износ од 236.000,00 динара, по основу ангажовања постављеног браниоца. Сви окривљени су обавезани да суду солидарно на име трошкова поступка плате износ од 20.000,00 динара, а то су трошкови вештачења, а сагласно стању у трошковнику у предмету. Такође, сви окривљени су обавезани да оштећеној на име

трошкова кривичног поступка солидано плате износ од 49.750,00 динара, и то на име заступања оштећене од стране пуномоћника адвоката на три одржана главна претреса (по једном 16.250,00) сагласно ставу 2. тарифног броја 2 АТ.

На основу одредби чл.206.3КП општ. је упућена на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева.

је упућена на парницу

Ова пресуда је донета на основу одредби чл.356.3КП.

ВИШИ СУД У СМЕДЕРЕВУ, дана 07.03.2011.године.

Записничар,
Гајић Мирјана,с.р.

Председница прва судија
Зоран М. Павловић

ПРАВНА ПОУКА:

На ову пресуду се може уложити жалба у року од 15 дана од дана пријема преписа исте. Жалба се подноси овоме суду, а за Апелациони суд у Београду.

Доставити:

-ВЈТ,

-Окривљенима А А А А Е И и
И И на Окружни затвор Смедерево.

-ада.Тасовац Владети, Јовану М.Павловић, Јелени Поповић, Недељковић Милану
ада.Стојков Зорану.

-општ.